

eul_wid: lgs-aa

Ἀνώνυμος ὑπόμνημα εἰς τὸν Πλάτωνος Θεαίτητον · Anonymous Commentary on Plato

Commentary-Plato's Theaetetus

Ὑπόμνημα εἰς τὸν Θεαίτητον τοῦ Πλάτωνος

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic

Dialect: Κοινή Koine (phi, frg)

Domain: Φιλοσοφία Philosophy

Format: Πραγματεία Treatise

Affiliation: Platonist

1 [24-49] [..... Πρ]ωταγο[ρ]χρη [..... Πρωτα]γόραν [.....]υποδη[ματ]άνει· [.....]δεμεν [.....]τικωι· [.....]ουιε [.....]σων [.....]υγηι [..... Πρωτα]γόραι [.....]λοι < [.....]αιξε [..... σο]φισταί [.....]ηνκα[.....]σεψδο [.....]ενδε [.....]νιμη [..... Πρ]ωταγό[.....]ετο ἐ[.....]αιτο [.....]οπερ [.....]ως. [Break in Text (point at which text breaks off for an unknown length)] αὐτῇ.

2 ἅμα δὲ καὶ Θε[όδω-]ρος μὲν ἐταῖρος ἦν τῷ Πρωταγόραι, ὁ δ[ἐ] Θεαίτητος ἐνετύγχανεν τῷ συγγράμματι τῷ Πρωταγόρου τῷ Περὶ ἀληθείας, ἐν ᾧ περὶ ἐπιστήμης λέγει. ταῦτα μὲν οὐ[ν] ἀναγκα[ῖ]ον ἦν προανακαθῆρασθαι. τῶν δὲ Πλα τωνικ[ῶν] τινες ᾤθησ[αν περ]ὶ κριτηρίου εἶ[ναι τὸν] διάλογον, < ἐ[πεὶ] καὶ πλεονάζει < ἐν τῇ περὶ τούτου σκέψει. τὸ δ' οὐχ οὕτως ἔ< χει, ἀλλὰ π[ρ]όκειται περὶ ἐπιστήμης εἰπ[ε]ῖν τ[ῆς ἀπλ]ῆς καὶ ἀσυνθέτου· εἰς τοῦτο δὲ ἄ< ν[α]γκαίως περὶ κριτηρί[ο]υ σκοπεῖ. λέγω δὲ νῦν κρ[ι]τήριον τὸ [δ]ι' οὗ κ[ρ]ίν[ο]μεν ὡς ὀρ[γ]άν[ο]υ. [δ]εῖ γὰρ ἔχειν ᾧ κρ[ι]νοῦμεν τὰ πράγματα, εἶ[τ]α ὅταν ἀκρ[ι-] βὲς ἦι τοῦτο, ἡ τῶν καλῶς κριθέντων μό[νι]μος παραδοχή [γί-] [γνεται] ἐπισ[τ]ήμη]. ἀλλ' ἔ[νιοι] φασιν αὐτὸν περὶ ἐπιστήμης <] προθέμενον ζητ[εῖν] ἐν μὲν τῷ Θεαιτήτῳ περὶ ᾧ οὐκ ἔστιν δει< κνύναι, ἐν δὲ τῷ Σοφιστῇ περὶ ᾧ ἔστιν. προσήλθον μὲν οὖν ἐγγύς, οὐ μὴν ἔτυχον τὰ< ληθοῦς· οὐ γὰρ ζητεῖ τὴν ὕλην, περ[ὶ] ἣν σ[τ]ρέ-> φεται ἡ ἐπιστήμη, ἀλλὰ τίς οὐσ[τ]ία α[ὐτ]ῆς. [ἐ-] τερον δὲ ἐστὶν τοῦτο ἐκείνου, ὡς ἐπὶ τῶν τεχν[ῶν] ἄλλο μὲν ἐστὶν τὸ [ζη]τεῖν [ἐ]καστῆς τὴν [ο]ύσίαν, ἄλλο δὲ < τὸ τὴν ὕλην, περὶ ἣν πραγματεύονται. ^[45]

2 (50) ἐ< πεὶ [δὲ ἐπ]ιστήμη ἦν δόξα ὀρθὴ δεθεῖσα αἰτία λογισμοῦ (τότε γὰρ ἴσμεν τὰ πράγματα, < ὅταν μὴ μόνον εἰδῶμεν ὅτι ἔστιν ἀλλὰ καὶ διὰ τί), ἦσαν δὲ οἱ τὰς < αἰσθήσεις ἐκτετε< μηκότες διὰ τὸ ἔχειν αὐτάς τι πληκτικὸν [ἀ]νατιθέντες αὐταῖς καὶ τὴν ἀκρεΐβειαν, πρῶτον μὲν ταύτην βασανιεῖ τὴν ὑπό< λημψιν, εἶτα μεταβήσεται ἐπὶ δόξαν ὀρ< θήν, μετὰ ταύτην ἐπὶ δόξαν ὀρθὴν μετὰ λόγου, καὶ [ἐ]νθάδε κατ[α]παύσει [τῇ]ν ζήτη[σιν εἰ γὰρ] προσλάβοι [τὸν] δεσμὸν τῆς αἰτί[ας, γί]νεται αὐ[τ]ῷ τέ< λει[ος] ὁ τῆ[ς] τοιαύτης ἐπ[ισ]τή[μης λόγ]ος. ^[25]

3 τ[ᾶ] [μὲν] οὖν τοι[αῦ]τα κα[ὶ] < [ἐν] τῇ ἐξηγήσει σα[φην]ισθήσεται. φέρ[ε-] [τ]αι δὲ καὶ ἄλλο προοίμιον ὑπόψ[υ]χρον σχεδὸν τῶν ἴσων στίχων. οὗ ἀρχή· «ἄρά γε, ᾧ παῖ, φέρεις τὸν [π]ε[ρὶ Θε]αιτήτου λόγον;» τὸ δὲ γνήσιον ἐστίν, οὗ ἀρχή· «ἄρτ ι , ᾧ Τερψίω ν. » ἔοικε δὲ πεποιηκέναι μὲν δραματικὸν τὸν διάλογον τοῦ Σωκράτους προσ[δια]λεγομένου Θεοδώρῳ τε καὶ

Θεαιτήτωι, εἴτα ἐπεὶ εἶκεν < πολλὰ ἄγκυλα προσέθηκεν τὸ προοίμιον, ὡς Εὐκλείδου ἀπομνημονεύοντος < πρὸς Τερψίωνα, ὦν ἡκηκόει Σωκράτους./ ὁ [δ' Ε]ὐκλείδης τῶν ἐλλ[ο]γίων ἦν Σωκρατικῶν καὶ ἥρξεν γε τ[ῆ]ς ὀνομασθείσης < Μεγαρικῆς αἰ[ρέ]σεως, ἥτις ὕστερον ἐγένετο σοφιστικωτέρα· ἐμβρεὶ θεῖ τοίνυν ἀνδρὶ ἐπεφήμισεν τὸν διάλογον ὄντα καρτερόν· οὐ γὰρ δὴ δι' ἣν φησιν αἰτίαν, ἵνα μὴ παραποδίζοι ἐνκείμενα « Καὶ ἐγὼ ἔφην, Καὶ ἐγὼ εἶπον » καὶ « περὶ τοῦ ἀποκρεινομένου ὅτ[ι] Συνέφη » καὶ « Οὐχ[ὶ] ὦμο[ς] λόγεῖς » .^[10]

4 κέχρηται γ[οῦ]ν ἐπὶ πολλῶν τοιούτῳ χαρὰ κτήρι καὶ οὐκ ἐνοχλ[εῖ] οὐδὲν ἐν ἐκείνοις. περὶ ἐχέει δὲ τὸ προοίμιον τῶν προσηκόντων καὶ πρακτῶν ὑπογραφῆν, ἃ οἱ Στωικοὶ καθήκοντα ὀνομάζουσι. τὰ δὲ τοιαῦτα σαφέστατα κεῖται[ι παρὰ] τοῖς Σωκρατικοῖς καὶ οὐ δεῖται[ι] ἐξηγήσεως. Εἶπε τε ὅτι πᾶς & t ; σα ἀνάγκη εἶη τοῦτον & t ; ἐλλόγιμον γενέσθαι & t ; εἰ[περ] εἰς ἡλικίαν [ἔ]λλογιμον & t ; θοί. Εἰ ἐφύης ὁ Θεαίτητος, ποία ἀνάγκη ἐλλόγιμον αὐτὸν γενέσθαι ἐλθόντα εἰς ἡλικίαν πρόσθε[ν] μὴ ν[ο]σήσαντα μηδὲ ἀσκοληθέντα μηδὲ δι' ἄλλην ὁμοίαν αἰτίαν ἐμποδισθέντα; τὰ γὰρ τοιαῦτα κατὰ τὸ εἶκος λέγεται, οὐχὶ δὲ κατὰ τὸ ἀναγκαῖον, ἐπεὶ ταῖς εὐφυείαις οὐ πρόσσεστιν τὸ βέβαιον, ἀλλὰ τὸ ὡς κατὰ τὸ πλεῖστον. ἀλλὰ ὅταν γέ τις σχεδὸν πάσας ἔχη τὰς εὐφυείας, ὥσπερ ὁ Θεαίτητος, καὶ οὐ μόνον γε ταύτας, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀσκήσεις αὐτῶν καὶ ὁ τοιοῦτος γίνεται ἐλλόγιμος, ἐὰν [μ]ή τι κωλύσῃ π[α]ρὰ τὴν ἔξωθεν αἰτίαν.^[45]

5 Εἰ μὲν τῶν & t ; ἐν Κυρήνῃ μᾶλλον ἐλ[λ]ογιμον & t ; κηδόμην, ὡς Θεόδωρος & t ; τὰ ἐκεῖ ἄν σε καὶ περὶ & t ; ἐκείνων ἀνθρώπων & t ; εἴ τινες αὐτόθι περὶ γε & t ; ὠμετρίαν ἢ τινὰ ἄλλ & t ; λην φιλοσοφίαν εἰσὶν & t ; τῶν νέων ἐπιμέλει & t ; ἀν ποιούμενοί, νῦν δὲ & t ; (ἦττον γὰρ ἐκείνους ἢ & t ; τοῦσδε φιλοῶ). Κήδεται μὲν καὶ Κυρηναίων, < κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καὶ ὠντινωνοῦν ἀνθρώπων· ὠκείωμεθα γὰρ τοῖς ὁμοειδέσι μᾶλλον μέντοι ὠκείωται τοῖς ἐαυτοῦ· πολίται[ς] ἐπιτείνε[ται] γὰρ καὶ ἀνίετα[ι] ἢ οἰκείωσις· ὅσοι τοίνυν ἀπὸ τῆς οἰκείωσεως εἰσάγουσι τὴν δικαιοσύνην, εἰ μὲν λέγουσιν ἴσην αὐτοῦ τε πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν ἕ[τερον] Στωικόν Μυσῶν, τεθέντος μὲν τούτου σώζεται ἡ δικαιοσύνη, οὐ συγχωρεῖται [δ]ὲ εἶ[ναι] ἴσην παρὰ γὰρ τὴν ἐνάργειαν ἐστὶν [κ]α[ὶ] < τὴν συναίσθησιν. ἢ < μὲν γὰρ πρὸς ἑαυτὸν οἰκείωσις, φυσικὴ ἐστὶν καὶ ἄλογος, ἢ δὲ πρὸς τοὺς πλησίον φυσικὴ μὲν καὶ αὐτή, οὐ μέντοι ἄνευ λόγου. ἐὰν γοῦν καταγνώμεν πονηρίαν τινῶν, οὐ μόνον ψέγομεν αὐτούς, ἀλλὰ καὶ ἀλλοτριούμεθα < πρὸς αὐτούς, αὐτοὶ δὲ ἀμαρτάνοντες οὐκ ἀποδέκονται μὲν τὰ [μ]αχόμενα, οὐ δύνανται δὲ μισῆσαι αὐτούς.^[45]

6 οὐκ ἔστιν τοίνυν ἴση ἡ οἰκείωσις πρὸς ἑαυτὸν [καὶ] πρὸς ὄντινον, ὅπου μηδὲ πρὸς τὰ ἑαυτῶν μέρη ἐπ' ἴση[ς] ὠκείωμεθα. οὐ γὰρ ὁμοίως ἔχομεν πρὸς ὀφθαλμ[ο]ν καὶ δάκτυλον, ἵνα μὴ λέγω πρὸς ὄνυχας καὶ τρίχας, ἐπεὶ οὐδὲ πρὸς τὴν ἀποβολὴν αὐτῶν ὁμοίως < ἡλλοτριώμεθα, ἀλλὰ μᾶλλον κ[αὶ] ἥττον. < εἰ δὲ καὶ αὐτοῖς φήσουσι ἐπιτείνεσθαι τὴν οἰκείωσιν, ἔσται μὲν < φιλανθρωπία, ἐλέγχουσι δὲ τούτους αἱ περιστάσεις [.....], ὅπου ἀνάν[κ]η μόνον < σώζεσθαι τὸν ἕτερον αὐτῶν· κἂν μὴ γένωνται δὲ περιστάσεις, ἀλλ' αὐτοὶ γε οὕτως διάκ[λεινται] ὡς ἐλεγχθησόμενοι. ὅθεν καὶ ἐρωτῶσιν οἱ ἐξ Ἀκαδημείας οὔτ[ι]ς· ἐπ' ἴση[ς] οὐ σώζεται κατὰ τ[οὺς] Ἐπικουρείους ἡ δικαιοσύνη καὶ τὰ τοὺς Στωικοῦς. ἀλλὰ μὴν κατὰ τοὺς Ἐπικουρείους οὐ σώζεται ἡ δικαιοσύνη, ὡς ὁμολογοῦσι, πρὸς οὓς ὁ λόγος, οὐδὲ κατὰ τοὺς Στωικοὺς ἄρα. διὰ τί < γὰρ οὐ σώζεται κατὰ τοὺς Ἐπικουρείους, < εἴ τις αὐτῶν πυθάν[οιτο], φήσουσι, ὅτι οὐκ ἀπολείπουσιν οἱ κείωσιν πρὸς τοὺς πλησίον.^[45]

7 ἐὰν οὖν ἀπολείπητε ὑμεῖς ἀνομοίαν, ἄρα γε οὐχ ὁρᾶτε, ὅτι τοῦτο τὸ πλεον ἀναγκάσει ποτὲ μὴ ὁμοίως στοχάζεσθαι τοῦ τε ἑαυτῶν λυσιτελοῦς καὶ τοῦ τῶν πλησίων, ἐξαρκεῖ δὲ καὶ ἐπὶ τέχνης καὶ ἐπὶ ἀρετῆς παραβαθεὶς κἂν εἰς ἀριθμὸς ἐκάτερον αὐτῶν ἀφανίσαι· ὅθεν οὐκ ἀπὸ τῆς οἰκείωσεως εἰσάγει ὁ Πλάτων τὴν δικαιοσύνην, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν θεὸν

ὁμοιό[τητο]ς δείξομεν. τή[ν δὲ] οἰκείωσιν τα[ύτη]ν <τὴν> π[ο]λυθρύλητον οὐ μό[νο]ν ὁ Σωκράτης εἰ[σ]ῆ[γε], ἀλλὰ καὶ οἱ παρὰ τῷ Πλάτῳ σοφιστ[αί.] [α]ὐτῆς δὲ δ[ὴ] τῆς οἰκείω[σ]εω[ς] ἡ μὲν [ἔστι]ν κηδεμονική [.....]σ[.....] [....]τους [.....] [...]ως ἀντι[..]ενσοι [.....] αἶρο[ύ]μεθα ἑαυτοῖς τὰ γ[α]θὰ οὐκ αὐ[τ]] κ[.....] κηδόμενοι, ἀ[λ]λὰ βουλόμενοι < αὐτὰ γενέσθαι ἡμῖν, δηλοῖ, ὅτι ἡ πρὸς ἑαυτὸν καὶ τοὺς ὁμοειδεῖς οὐκ ἔστιν αἰρετική· οὐδεὶς γὰρ αἰρεῖται ἑαυτὸν, ἀλλὰ ἑαυτὸν < μὲν εἶναι, τὰ γαθὸν δὲ ἑαυτῷ εἶναι, κήδεται δὲ ἑαυτοῦ καὶ τῶν πλησίον. [45]

- 8 διὰ τοῦτο ἔφη· Εἰ μὲν τῶν ἐν Κυρήνῃ μᾶλλον ἐκηδόμην δηλῶν ὅτι ἡ τοιαύτη οἰκείωσις < ἔστιν κηδεμονική. Καὶ μᾶλ [λ]]ον ἐπιθυ[ε] t ; μῶ εἰδέναι [ι τ ί]νες ἡμῖν τῶν [νέ ω]ν ἐπίδοξοι γίνεσθαι ἐπιεικεῖς . « Καί » (περὶ τῶν ἐνθάδε[ε] ν[έ]ων εἶπε, <οὐ> περὶ τῶν ἐ[ν Κ]υρήνῃ) « μᾶλλον ἐπ[ι θ]υμῶ εἰδέναι τ[ί]νες ὑποφαίνουσι ἐλπίδας τοῦ γε< νέσθαι μ[έ]τριοι.» Ταῦ &l t ; τα δὲ αὐ[τός τε σ]κο&l t ; &l t ; πῶ κα θ ' ὅ [σον δ]ύνα&l t ; μαι καὶ το[ὑς ἄλλο υ]ς &l t ; ἐρωτῶ οἷ [ς ἂν ὁρῶ τοῦ ς] &l t ; νέους ἐθέλον[τα ς] &l t ; συγγίγνεσθαι . Ἐν [τοῖς] ἐρωτικοῖς λέγεται, ὅτι τοῦ σπουδαίου [έ-] στὴν τὸ γ[ν]ῶναι τὸν ἀξιέρ[αστ]ον. ζητεῖται οὖν, πῶς [ό θ]ε[αί-] τητος ἔλ[αθεν αὐτὸν] ὦν ε[ύ]φυ[ή]ς. ἀποκρι-] τέον[τ]οῖνυν, ὅ[τι] οὐδὲ οὗτος αὐτὸν ἔλ[α-] < θεν· οὐ πάντας γὰρ < τοὺς καλοὺς δι' ἑαυτοῦ εὕρισκει, ἀλλ' ἔστιν οὗς καὶ δι' ἄλλων. καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν, ὅτι « Αὐτός τε σκοπεῖ[ι] κα θ ' ὅ&l t ; σον ἐνδέχεται καὶ &l t ; τοὺς ἄλλους ἐρωτᾷ, < οἷς ὁρᾷ συμβάλλον< τας τοὺς νέους ς. » καὶ γὰρ τὸ τοῖσδε ἢ τοῖσδε συνε[ῖ]ναι μηνύει τοὺς εὐφυε[ῖ]ς. Νῦν δέ &l t ; (καὶ μή μοι ἄχθο υ) οὐ&l t ; κ ἔστ [ι ν] καλὸ ς , προσ&l t ; ἐο [ι]κε δ [ἐ σ]οὶ τήν τε &l t ; σε [ι μ]ότητα καὶ τὸ ἔ&l t ; ξω τῶν ὁμμάτων · &l t ; ἦττ [ο ν] δὲ ἢ σὺ ταῦ τ ' ἔ&l t ; χε ι . [5]

- 9 Ὁ Θεόδωρος τὸν καλ[ὸ]ν κατὰ τὰ ὑπὸ < τῷ[ν] πολλῶν νομιζόμενα τὸν ἐκ τῆς μορφῆς τοιοῦτον, ὁμοίως δὲ [έ]κ [τ]ῶν αὐτῶ[ν κ]αὶ τὸν α[ἰ]σχροῦ, φησὶν τε τὸν [θ]εαίτητον ἐο[ι]κέναι τῷ Σωκράτει [κ]ατὰ τε < τὴν σειμότητα καὶ τὸ ἔξω ἔχειν τὰ [ὄ]μμα[τα], οὐ μὲν[τοι] ἐπ' ἴσης [τῷ] Σωκ[ράτ]ει· ὁ δὲ [Σω]κράτ[ης] μᾶλ-] λον οἶ[δε] καλὸ[ν τὸν] καλῶ[ς] λέγοντα, τ[οῦ-] τ' ἔστι[ν] τὸ[ν] φρόν[ιμον], ὡς προελ[θ]ῶν ἐρεῖ. < [&l t ;]Τὸ γ [ἄ ρ] εὐ [μα θ]ῆ ὅ [ν τ]α [&l t ;]ὥς ἄ [λ λ]ωι χ [αλεπ ὀ ν] [&l t ;]πρᾶον [α]ῦ ε [ἵναι δ]ια[&l t ;]φερόν[τ]ως κ [αἰ ἐπ ἰ] [&l t ;]τούτ [οἰ ς] ἀνδ[ρ]εῖον [&l t ;]πα ρ ' ὄντινο [ὦ ν] ἐγῶ &l t ; μὲν οὐ τ ' ἂν ωῖόμην P &l t ; γενέσθαι ο [ὦ]τε ὁρῶ γιγνόμενον . τὸ εὐμα θές κατὰ τὸ λογιστ[ι]κὸν τῆς ψυχῆς, τὸ πρᾶον [κ]αὶ ἀνδρεῖον κατὰ τὸ [θυ]μοειδές, δοκεῖ δ[έ] τὰ τοιαῦτα παραποδίζειν ἀλλήλοις ἐπὶ γε τῶν εὐφυειῶν· οὐ γὰρ ὥσπερ ἐπὶ τῶν τελείων [ἀ-] ρετῶν οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν εὐφυειῶν ἐξ ἀνάγκης πάν[τ' ἀ]κολουθεῖ, ἀλλὰ τὰ πολλὰ καὶ ἐναντιοῦνται ἀλλήλαις. [40]

- 10 διὰ τοῦτο καὶ φησιν ὁ Θεόδωρος· < οὔτε ωῖόμην γενέ&l t ; σθαι οὔτε ὁρῶ γιγνόμενον . οὐκ εἰ ἀνέλπιστον δ' αὐτῷ καὶ οὐχ [ό-] ρᾷ γιγνόμενον, εὐ[θές-] ως καὶ ἀδύνατον. τῷ γοῦν Θεαιτήτῳ μα[ρ-] τυρεῖ ὡς ἔχοντι ταῦτα. &l t ; Ἄλ λ ' οἷτε ὀξεῖς ὡ [σπε ρ] &l t ; οὗτος καὶ ἀγχίνοι [κα ἰ] &l t ; μνήμονες ὡς τὰ &l t ; πολλὰ καὶ πρὸς [τ]ὰς &l t ; ὀργὰς ὀξύρρο [πο ἰ] εἰσι ν , &l t ; καὶ ἄττοντες φέροντα [ι] [&l t ;] ὥσπερ τὰ ἀνε[ρ]μάτι[&l t ;]στα πλοῖα , καὶ μαν[ι κώ] &l t ; τεροὶ ἢ ἀνδρεῖο [τ]εροι &l t ; φύοντα ι . Ὁξύτης κ[αἰ] ἀγχίνο[ι]α καὶ τὸ μνημονικ[ὸ]ν εὐφύειαι < τοῦ λογιστ[ι]κοῦ, κα[ἰ] ὀξύ[τ]ης μ[έ]ν κατ' ἀγχίνο[ο]ιαν [κ]ατὰ τὸ ραῖδ[ί]ως νοεῖ[ν καὶ] ἐντρέχ[ειν], τὸ δὲ μ[νη-]μονικ[ὸ]ν κατὰ τὸ [κρ]ατεῖν τῶν νοηθ[έν-] [τ]ων. οἱ τοιοῦτοι οὖν ὡς ἐπίπαν εὐκε[ῖ]νητοι εἰσιν καὶ σεσοβημένως ὀρμῶσιν < ὥσπερ φέρεται τὰ ἀνερμάτιστα πλο[ῖ]α κούφως μὲν διὰ τὸ μὴ γεγομῶσθαι, εἰκῇ δὲ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἔρμα. καὶ οἱ τοιοῦτοι οὖν τῶν νέων μαν[ικώ-] τεροὶ ἢ περ ἀνδρεῖότεροι φύονται. τὸ γὰρ ἀνδρεῖον οὐκ ἔμπληκτον, ἀλλὰ στάσιμον.

[40]

&l t ; Οἱ τε αὖ ἐμβρειθέστε&l t ; &l t ; ροι νωθοί πως ἀπαν&l t ; τῷσιν πρὸς τὰς μαθή&l t ; σεις καὶ λήθης γέμον&l t ; τε ς . Οἱ δὲ βαρύτεροι οὐκ ἔχοντες τὸ ὀξὺ ἀμβλύτεροί εἰσιν ἐν τῷ μανθάνειν καὶ ἐπιλήσμονες γίνονται . κατὰ μὲν οὖν τοὺς παλαιούς, ἐπεὶ πολλαὶ αἱ ἀρεταὶ καὶ κατὰ [ἑκαστα] ἐκάστην μία εὐφύεια, ζητηθήσεται, εἰ ἀντακολουθοῦσι ἀλλήλαις αἱ εὐφύεαι· κ[αὶ] ὁ/μολογεῖται τὸ μὴ π[άν-] τως . οὐ μέντοι ἀδύν[α-] τον τὸν μίαν ἔχον[τ]α καὶ τὰς ἄλλας ἔχειν . κατὰ δὲ τοὺς Στωϊκοὺς οὐδὲ ζητεῖται τοῦτ[ο,] μίαν γε ὑποβάλλοντας εὐφύειαν πάσ[αις] ταῖς ἀρεταῖ[ς] . εἰκάζ[ου-] σι γ[ὰ]ρ τὸ ἡγε[μ]ον[ικ]ὸν κηρῶι εὐπλ[άστω]ι πεφυκότ[ι, ὃ] π[άν]τα δ[έ]χεσθαι ο[.....]α . ὅθεν ουδ[.....]α ἐρωτᾷ Ἀρ[ίστων] ὁ Χεῖρος· εἰ μία ἐ[στὶν] εὐφ[ύ]εια, μία ἔ[στι]ν κα[ὶ] ἀρετὴ· ἀλλ[ὰ] μ[ὴ]ν μία ἔστιν εὐφύεια (ὡς ὁμολογοῦσι, πρὸς οὓς ὁ λόγος)· μία ἄρα ἔστιν ἀρετὴ . Ὁ δὲ οὕτως λείως &l t ; τε καὶ ἀπταίστως καὶ &l t ; ἀνυσίμως ἔρχεται &l t ; &l t ; ἐπὶ τὰς μαθήσεις τε &l t ; καὶ ζητήσεις μετὰ &l t ; πολλῆς πραιότητος &l t ; οἷον ἐλαίου ρεύμα ἀ&l t ; ψοφητεῖ ρέοντο ς . Οἷ < ον δεῖ εἶναι ἐν ταῖς ζητήσεσι καὶ μαθήσεσι ὑπογρ[ά]φει, ὅτι δεῖ λείως προϊέναι, τοῦτ' ἔστιν μὴ διαπηδῶντα, ἀ [π τ]αίστως μὴ < πρ[οσ]κρούοντα, ἀ [ν]υ&l t ; σί [μ ω]ς δέ, ἵνα καὶ προκ[όπ]τῃ . ^[5]

12 δεῖ δὲ προσ< εἶναι κ[αὶ] τὴν πραό< τητα καὶ μὴ ἀγριαί< νειν, ὥσπερ καὶ τὸ ἔλαιον ρεῖ ἀψοφητε ἰ . &l t ; &l t ; Ὡστε θαυμάσαι τὸ &l t ; τηλικούτον ὄντα οὐ&l t ; τως τα [ὑ]τα διαπράττε&l t ; σθα ι . Τὸ τηλικούτον ἀντὶ τοῦ νέον ὄντα . θαυμαστὸν οὖν, εἰ καὶ ἐν τούτ[ω]ι τῆς ἡλικίας ἐμμελῶς ζητεῖ . &l t ; Εὐαγ [γ ε]λεῖ ς . Ὑφ' ἐν ἀνα γνωστέον· ἐξακούεται δέ [«κ]αλὰ ἀγγέλ< λεις» . Θεαίτητο ς , ὦ Σώ [κ]ρατε ς , τό γε ὅ [νο] [μ α] . Τοῦ [μ]ὲν ὀνόμα[τος τοῦ πατρ]ὸς οὐκ [ἐ-] [μνήσθη Θε]όδωρος, ἵ[σως ὅτι Θε]αίτη[τος ἐ-] [ξ ὀλίγου ἐ]φοίτα [....] [&l t ; Τὴν μέ ν] τοι οὐ [σίαν [&l t ; δοκοῦσ ἰ] μοι ἐπ [ἴτρο] [&l t ; ποί τιν ε]ς διεφ [θαρ] [&l t ; κένα ι . ἀ λ] λ' ὅμ [ως κα ἰ] [&l t ; π]ρὸ [ς τή ν] τ [ὦν χρη] [&l t ; μ]άτω [ν ἐ]λευθερ [ι] ὅτ [η] [&l t ; τ]α θα [υ μ]αστό ς , ὦ Σώ [&l t ;]κ [ρ]ατε ς . Γ]εννικὸν λέ[&l t ; γ]εις τ [ὃν ἄ]νδρ α . Ἐπί< τηδε[ς ἐ]μνήσθη τοῦ πατρὸς[ς] καὶ τῆς διαφθορᾶς τῶν χρημάτων τῆς ὑπὸ τῶν ἐπ[ι]τρό[π]ων, ἵνα δείξ[ας τὸ] ἐλευθέριον ε[...]νση[.]ως [γ]εννικόν . ^[45]

13 ἐν γὰρ[ρ] τοῖς μάλιστα καὶ τοῦτο σκοπεῖ, εἰ ἐλευθερίος ἔστιν ὁ νέος ἢ οὐ, ὡς τῆς ἀνελευθεριότητος ἱκανῆς οὔσης λυμήνασθα[ι] πᾶν . ὅθεν κἂν τῇ Πολι[τ]εία[ι, σκ]οπῶν τοὺς εὐφ[υ]εῖς κ[αὶ] μή, φησὶν· [ἀ]λ[λ]ὰ μή σε [λᾶ]θῃ ἀνε[λευ]θεριότης προσο[ῦ]σα . < &l t ; Εἰ μὲν ἄρα ἡμᾶ [ς] τοῦ &l t ; σώματός τι ὁμοίους &l t ; φησὶν εἶναι ἐπαι&l t ; &l t ; [ν ῶ]ν ἢ πέγων οὐ &l t ; [π]άνυ αὐτῷ ἄξ [ι]ον &l t ; τ [ὃν ν]οῦν προ [σ ἐ]χει ν . Ἐλ[εγεν] ὁ Θεόδω[ρ]ος τ[ὸ]ν Θε[ε]α[ί]τητο[ν] τ[ῷ] Σω[κρά]τει ἐο[ι]κέναι κατὰ τε τὴν σειμότ[η]τα καὶ τὸ ἔξω τῶν ὁμ[μά]των . κατὰ [τ]οῦτ' οὐ[ν] φησιν αὐ[τ]ὸν εἶναι]ιστ[.] δ[.....] η[.....] τελ[.....] προ[.....] το[.....] [.....] [.....] θ[.....]ιο < μ[.....]ν[..]α < β[.... Τί δ' ε ἰ] πο [τ ἐ]ρου &l t ; τ [ἡ]ν [ψυ χ]ὴν [ἐπαι] &l t ; ν [ο] ἵ [πρὸ ς] ἀρε [τ ἡ]ν &l t ; &l t ; τε [κ αὶ] [σοφί α] ν ; ἄρ' οὐκ ἄ&l t ; ξιον [τῷ ι] μὲν ἀκού&l t ; σαν [τι πρ ο]θυμ [ε] ἵσθα [ι] [&l t ;]ἀνα [σ]κέ[ψ]ασθ [α ι] τὸν [&l t ;]ἐπαινεθέντ [α , τ]ῶι δ [ἐ] προθύμ [ω]ς ἐ [αυ τ]ὸν ἐπιδεικ [ν ὅ]ν [α ι ; Ὡ]μο λογήθη α[ὐ]τῷ τα[ῦ]τα ἔκα[σ]τον [ἰ]κανὸν εἶναι ἀποφαίνεσθαι, ἅπερ κα[ὶ] ἔμπειρός ἔστιν, < τὸν δὲ Θεόδωρον < ἐν τοῖς μαθήμασι εἶναι ἱκανώτατον . ^[5]

14 ἐπεὶ οὐ[ν] ὁ τοιοῦτος ἐπ[αι-] νεῖτ[ι] τὴν ψυχὴν τ[ι]νος, οὐκ [ἀ]ν διαψευσθεῖη . διὰ τοῦτο ἄξ [ι]ον σπουδάσαι τῷ [ι μ ἐ]ν ἀκούσαν [τ ι] σκέψασθαι τὸν ἐπαινεθέντα ἄρά γε τοιο[ῦ]τός ἔστιν ἢ οὐ, τῷ [δ ἐ] ἐ[παιν]εθέντι π [ρ ο]θύμ [ω]ς παρέχ[εσθαι] αὐτ[ὸν] ἐξετασθ[ή]σμε[νον] . Ἄ [λ]λὰ &l t ; μὴ [ἀν α]δύου [τὰ ὠ]μο&l t ; λογη [μ]ένα [σκη π]τό&l t ; μεν [ο ς] παίζ [ο]ντα λέ&l t ; γειν [τ ὁ]νδ ε . [Ε]πεὶ ὡ< μολό[γ]ησεν ὅ[τι] ἐπεὶ πε[..]δευτ[...] οδ[.] [....]παιν[.....] [.....]ψυ[χ]] [...]σωστ[.....] [...]ω[.]εἰτα[.....] [..]νο[..]εαυ[τ]] [.....]ε[.....] [.....] [.....] [... ἄ]λλοις [.....] [..] καὶ ὅρα [μὴ παί] [ζ]ων ἔλεγ[ε] ν . διὸ δεῖ-] κνύει

ὁ Σω[κράτης,] ὡς αὐτοῦ ἀ[ν]α[δυομ]ένου καὶ οὐ[κ]έ[τ]ι ἐμμ[ένοντος] τ[ο]ῖς ὠ[μολο-] γημέ[ν]οις
δι[ι]ὰ τὸ [μὴ] θ[έ]λειν ἑαυτ[ῶ]ι δε[ικνύ]ναι. Μανθά [νει ς] — &l t ; που παρὰ Θεοδώ [ρο υ] &l
t ; γεωμετρίας ἄττ [α;] Οὐ[κ] εἶπεν «μανθάν[εις] π[αρά] Θεωδώρου γεωμετρίαν,» ἀλλ[ά] τινα
τ[ῆ]ς γεωμετρίας. ^[45]

- 15 ο]ὐ γ[ὰρ] < περὶ τῆς συν[θ]έ[τ]ου ἐπιστήμης [έ]στιν < αὐτῶι ὁ [λ]όγο[ς,] ἦν καὶ
συσ[τ]ημ[α]τικ[ή]ν τινε[ς] ὀνομά[ζο]υσιν, ἀλλὰ περὶ τῆ[ς] ἀ[πλῆς,] οἷα ἐστὶν κα[ὶ] ἡ κατὰ
ἕκαστον θεώ[ρ]ημα γνῶσις τῶν [κ]ατ[ά] γεωμετρία[ν] καὶ μουσικήν. ἐκ δὲ τ[ού]των τῶν καθ’
ἕκα[στ]ον < μία τις ἀποτ[ε]λ[εῖται] σύνθετος. ἡ τ[οί]νυν ἀπλῆ προτ[έ]ρα ἐστ[ί]ν τῆς συνθέτ[ου],
καὶ ταύτην αὐτὸς μ[ὲν] ὠρίσατο ἐν τ[ῶ]ι Μένωνι δόξαν [ὁρ]θὴν ἢ δεορθον ἢ δεθ[εῖ]σαν
αἰτίαι λογισμ[οῦ]. Ἀριστοτ[έ]λης [δὲ] ὑ[πὸ]λημψι[ν] μετὰ [ἀπ]ο< δεῖξεως. ζ[]]ν δὲ
εξω[]]δεξ[]]λ μ[]]λογο[]] τω[]]η τω[]]ε π[] Καὶ
γ[] ἄρ &l t ; ἐ [γ ὡ , ῶ π]αῖ , παρά τε &l t ; τ [ούτου κ]αῖ πα ρ ’ ἄλλων &l t ; οὕς ἂν οἶωμαί τι
τούτ[ο] &l t ; των ἐπ [αῖε ι]ν . [Ε]ἰς προτροπὴν τῶν [νέ]ων πρὸς τὸ μὴ ὀκ[ν]εῖν [αὐ]τοὺς
μα[νθ]άνειν λέγεται τ[αῦ]τα· οὐ γὰρ [α]ἰσχυρῆσονται μαν[θ]άνειν, ὅτε γε καὶ Σω[κ]ράτης
τη[λ]ικόσδε ὦν ἀόκνω[ς] ἐμάνθα< νεν. ^[45]
- 16 Ἄ ρ ’ οὐ τὸ μανθά &l t ; νειν ἐστὶ τὸ σοφώ&l t ; &l t ; τερον γίγνεσθ [α]]ι πε&l t ; ρὶ ὃ μανθάνει τι
ς ; &l t ; &l t ; Πῶς γὰρ ο ὕ ; Σοφίαι δέ &l t ; γ ’ οἶμαι σοφοὶ οἱ σοφοί . [&l t ;]Ναί . Τοῦτο δὲ μῶν
&l t ; [&l t ;] διαφέρει τι ἐπιστή[] &l t ;]μη [ς] ; Τὸ ποῖο ν ; Ἡ σο&l t ; &l t ; φί α . ἢ οὐχ ἄπερ
ἐπιστή&l t ; μονε ς , ταῦτα καὶ &l t ; σοφοί ; Τί μή ν ; Ταῦτὸν &l t ; ἄρα ἐπιστήμη καὶ &l t ; σοφ
[ί] α ; Ὁ λόγος ἡρώ τηται οὕτως, εἴ τις παραλείποι κατασκευὴν τινων λημμάτων· ὃ
[μ]ανθάνων σοφώτερος γίνεται, ὃ σοφώτερος γινόμενος σοφίαν ἀναλαμβάνει, ἡ δὲ σοφία ἐ<
πιστήμη ἐστίν, ὃ ἄρα μανθάνων ἐπ[ιστή-] [μ]ην ἀναλαμβάν[ε]ι. [ὃ δ]ὲ ἀντὶ τούτου ἐ[πε-]
[χειρ]εῖ· ταῦτὸν ἄρα ἐπ[ιστήμη] [καὶ σοφ]ία, [ὅτι] ἰσοδυναμ[οῦσι,] [ἔφ]η γὰρ αὐτῶ[ι·] ἄ- [π]ερ
ἐπιστήμ [ονε ς] [τ α] ὅτα καὶ σ [ο]φοί . [ὃ] [μ]ὲν γὰρ δια[] . ο[]] νος λόγος τ[οιοῦτό]ς ἐστιν· ὃ
μανθάνων σοφώτερος γίνεται· ὃ σοφώτερος γινόμενος σοφίαν ἀναλαμβάνει· ὃ ἄρα
μανθάνων σοφίαν ἀναλαμβάνει. ἐπεὶ δὲ συνεχωρήθη τὸ ἄπερ ἐπ[ιστή]μονές [εἰ]σιν, ταῦτ’
αὐτοὺς < [καὶ σ]οφοὺς, δοθήσεται τὸ εἶναι ταῦτὸν ἐπιστήμην καὶ σοφίαν. ^[45]
- 17 ἐκ μὲν γὰρ τοῦ τοὺς αὐτοὺς εἶναι < ἐπιστήμονας καὶ σοφοὺς οὐ συνάγεται τὸ εἶναι ταῦτὸν
ἐπιστήμην καὶ σοφίαν ὥσπερ οὐδ’ ἐκ τοῦ τοὺς αὐ[τ]οὺς εἶναι γραμματικούς καὶ μουσικούς
συνάγεται τὸ εἶναι < ταῦτὸν γραμματικὴν κα[ὶ] μουσικήν, ἐκ δὲ τοῦ οὐκ ἄλλα εἶναι
ἐπ[ιστ]ήμονας ἄλλα [δὲ] σ[ο]φοὺς ἀλλὰ ταὐτ[ά,] τ[αὐτ]όν ἔσται ἐπιστήμη καὶ σοφία. κα[ὶ] γὰρ
εἰ τὰ αὐτὰ ἦσαν γ[ρα]μματικοὶ < ἄπ[ερ] μουσικοὶ, ταὐτὸ[ν] ἂν ἦν γραμματικ[ή] καὶ μουσική.
παι[] . η[] . δ’ ἐνθάδε παρεδή[λωσ]εν, ὅτι περὶ τῆ[ς]] ἐπιστήμη[ς] ἐστὶν αὐτ[ῶ]ι ὁ λόγος
[προσθεῖς τ]ῶι « σοφώτ [ερον γίγν ε]σθαι τὸ πε [ρὶ ὃ μα ν]θάνει τι ς» · [Ὁ δὲ ἀμα ρ]τῶν &l t ;
[κ]αὶ ὃ [ς] ἂν ἀεὶ ἄ]μαρτά&l t ; νη [ι ,] καθεδεῖ]ται ὥσ&l t ; πε [ρ φασί ν] οἱ παῖδες &l t ; οἱ
[σφαιρί ζ]οντες &l t ; &l t ; ὅν [ος·] ὅς δ’ ἂ]ν περιγέ&l t ; νη [ται ἂν α]μάρτη&l t ; το [ς] , β
[ασιλ ε]]ύσει ἡμῶν &l t ; κα [ι]] ἐπ [ιτ ἄ]ξι ὅτι ἂν &l t ; βού [λ]ητ [α ι]] ἀποκρίνεσθαι .
[Γέν]ος παιδι ἄς· ἐσφ[αίρι]ζον γὰρ ἐν τά[ξεσιν], καὶ οἱ μὲν ἀποτυχ[ά]νοντες ὠνομάζ[ο]ντο
ὄνοι, ὃ δὲ τυγχ[ά]νων βασιλεύς, καὶ οὗ[τ]ος προσέτασεν τ[ο]ῖς [ἀ]μαρ< τάνουσιν. ^[45]
- 18 Καὶ φίλους &l t ; τε καὶ προσηγόρους &l t ; ἀλλήλοις γίνεσθαι . οὐ γὰρ ἔχθρας, ἀλλὰ φιλίας
ὀφείλει εἶναι αἴτιον τὸ διαλέγεσθαι. Γενναίως τε καὶ &l t ; φιλοδώρω ς , ῶ φίλ ε , &l t ; ἐν
αἰτηθεῖς π[ο]λλὰ &l t ; δίδως καὶ ποικίλα &l t ; ἀντὶ ἄπλο ὤ . Ὁ μὲν Σωκράτης ἤρετο, τί ἐστὶν
ἐπιστή< μη, τοῦτ’ ἔστιν τί ἐστὶν τῇ ἐπ[ιστ]ήμῃ τὸ εἶναι ἐπιστήμην. ὃ δὲ π[ολλ]ὰς
κατηριθμή[σ]ατ[ο] οἷ[ο]ν γεωμετρ[ί]αν, μουσ[ι-] κήν, ἡμαρτεν [δὲ] οὔτε τὴν οὐσία[ν] ἀποδοὺς
τῆς ἐπ[ιστ]ή-] μης καὶ πολλὰς κ[α-] ταριθμησάμε[νος.] [ἡμάρ]ητ[ο] δ’ αὐτ[ῶ]ι, εἰ κα[ὶ] μίαν

ἔταξ[εν] ἀντ[ί] τοῦ γένου[ς τὸ] εἶδο[ς] ἀποδούς, διὰ τῶν ὑστέρων τὰ πρότερα ὁρ[ισ]ά[με-] νος, ὡς εἴ τινο[ς ἐρο-] μ[έ]νου ‘τί ἐστι [ζῶι-] ο[ν]’, εἵποι ‘ἄνθρ[ω-] πος ἵππος’, τὰ [μὲν] γὰρ πρότερα τ[ῶ]ν ὑπ’ αὐτὰ κατηγορεῖται, οὐκέτι δὲ ἔμπαλιν. καὶ τὰ μ[έ]ν γένη μετ[έ]χεται καὶ ἀπλούστερά ἐστιν, τὰ δὲ εἶδη μετέχει καὶ ἔστιν ποικιλώτερα. ὁ γὰρ ἄνθρω< πος καὶ ζῳίον ἐστιν καὶ πρὸς τούτῳ λογικὸν καὶ θνητόν. τὸ μὲν οὖν Πολλὰ δίδως ἐπὶ τῆς ἐξαριθμήσεως τῶν ἐπιστημῶν, τὸ δὲ Ποικίλα ἀντὶ ἀπλοῦ, ὅτι εἶδη ἐξέθετο, ταῦτα δὲ ποικιλώτερα τοῦ γένους. ^[5]

19 τὸ δ’ αὐτὸ ἂν εἰρήκει, καὶ εἰ μίαν μόνην ὠνομάκει ἐπιστήμην, φέρε γεωμετρίαν. ἀπλοῦν μὲν γὰρ ἡ ἐπιστήμη ὡς ἂν μετεχόμενον καὶ ἀσύνθετον ὡς πρὸς τὰ ὑπ’ αὐτήν, ποικίλον δὲ ἡ γεωμετρία ὡς μετέχον καὶ σύνθετον. Ὅταν &l t ; λέγῃς σκυτική ν , μῆ&l t ; τι ἄλλο φράξεις ἢ &l t ; ἐπιστήμην ὑπο&l t ; &l t ; δημάτων ἐργασία ς ; &l t ; Οὐδέ ν . Τί δ’ ὅταν τε&l t ; κτονική ν , μῆτι ἄλλ&l t ; λο ἢ ἐπιστήμην &l t ; τῆς τῶν ξυλίνων &l t ; σκευῶν ἐ [ρ] γασία ς ; Οὐ &l t ; δὲ τοῦτο . Ἐρομένου τί ἐστιν ἐπιστήμη ἀποκρινόμενος σκυτικὴν οὐδὲν ἄλλο λέγεις ἢ ἐπιστήμην τῆς τῶν ὑποδημάτων ἐργασίας ἢ γὰρ σκυτικὴ ἐπιστήμη ἦν ὑποδημάτων ἐργασίας. ὁμοίως δέ, καὶ τεκτονικὴν < εἵπης, οὐδὲν ἄλλο λέγεις ἢ ἐπιστήμην τοῦ τὰ ξύλινα σκευὴ ἐργάζεσθαι τοῦτο γὰρ ἴδιον τῆς τεκτονικῆς. παρεκδέδεκται, φασίν. ἀντιστρέφει μὲν γὰρ ἀλλήλοις /τό τε πρᾶγμα καὶ ὁ ὅρος, οὐ πάντως δὲ ταῦτ’ ὁ λέγει τῷ ὀνόματι. ^[5]

20 εἰ γὰρ ἔροιτό τις ‘τί ἐστιν ἄνθρωπος’, < ὁ δὲ εἵ[ποι] ‘ζῳιον < λογικὸν[ν] θνητόν’, τῷ τ[ὸ] ζῳιον [λ]ογικὸν [θ]νητόν ἄνθρωπον εἶναι οὐ φή[σ]ομεν ὅτι ἐρωτηθεὶς ‘τί ἐστιν ἄνθρωπος’ ἀπεκρίθη ‘ἄνθρωπος’. καὶ γὰρ ἐπερω[τ]ή< [σ]ῃς τινά ‘τίνο[ς] ἦν Ἀχιλλεὺς [υ]ῖός’, ὁ δὲ εἶπῃ ‘Πηλέως υἱός Ἀχιλλεὺς ἦν’, φήσομεν [ὅτι ἐ]περω[τ]ηθεὶς < [‘τίν]ος ἦν [υ]ῖός Ἀχιλλ[ε]ύς’, ἀπεκρίθη ‘Ἀχιλλ[ε]ύς’; τοῦτο γὰρ ἄλλως συμβέβηκεν· φημὶ τοῖ[ν]υν ὅτι οὐ πρὸς τοῦτο [τείν]ει αὐτῷ [ὁ λό]γος, ἀ[λ]λὰ παρί< στησι[ν ὅ]τι οὐ πρὸς ἔπος ἀ[πε]κρίνατο. ἐ[πε]ρω[τ]ηθεὶς γὰρ [.....] τ[οῦ] πρᾶγμα[το]ς, τοῦτ[ο] δὲ κατὰ τὸ τί [ἐσ]τιν λαμβάνεται, < αὐτὸς κατὰ τὸ πρὸς τι ἀπεκρίθη· τὸ γὰρ τῶνδε εἶναι τῶν πρὸς τί ἐστιν. ἔτι καὶ θεώρημα διαλεκτικὸν ὑπογράφει, ὅτι οὐ δε[ί] δ[ι]ὰ τῶν ὑστέρων ὁ[ρ]ίζεσθαι τὰ πρότερα, ὡς εἰ διὰ τῶν περιεχομένων ἀποδῶσε[ι], αὐτὸ δι’ ἑαυτοῦ ὁ[ρ]ιεῖται ὡς εἴ τις ἐρομένου τί ἐστιν ἄνθρωπος εἵποι ‘Σωκράτης’, α[ὐ]τὸ δι’ ἑαυτοῦ ὠρίσατο· ὁ γὰρ < Σωκράτης ἄνθρωπός ἐστιν. ^[5]

21 οὕτως < καὶ εἴ τις ἐρομένου ‘τί ἐστιν ἐπιστήμη’ εἵποι ‘σκυτική’, διὰ τῶν ὕστερον ὁ[ρ]ίσατο· ἡ γὰρ ἐπιστήμη τῆς τῶν ὑποδημάτων ἐργασίας ἐπι< στήμη ἐστίν. Οὐ [κ] οὖν &l t ; ἐν ἀμφοῖ ν , οὐ ἑκατέ&l t ; ρα ἐπιστήμη η , τοῦ&l t ; &l t ; το ὀρίζει ς ; Οὐ[κ]οῦν ἐν ἑκατέραι τ[ῇ] τε σκυτικῇ κ[α]ὶ τῇ τεκτονικῇ, οὐ ἑκατ[έ-] ρα ἐστὶν ἐπισ[τή-] μη λέγων οὐ κ[οινο-] ποιεῖς ἢ λέγει[ς], ὅ[τι] ἡ ἐπιστήμη ἐπιστήμη ἐστίν; Τὸ δ [έ] &l t ; γε ἐρωτηθὲν [ῶ] Θ [ε] &l t ; αἴτητε οὐ τοῦτο ἦ ν , &l t ; τίνων ἡ ἐπιστ [ή] &l t ; μη [μὴ] οὐδὲ ὅπ [ό]σαι &l t ; τινές · [οὐ γ α] ρ ἀρι&l t ; &l t ; θμῆσαι αὐτὰς βου&l t ; λόμενοι ἡρόμ [ε θ] α , &l t ; [ἀ]λλὰ γινῶναι [ἐ π]ι&l t ; στήμην αὐτὸ ὅτ [ι] &l t ; &l t ; πο τ ’ ἐστὶ ν . Ἐπε[ρ]ω τηθεὶς ‘τί ἐστιν ἐπιστήμη’ ἀντὶ τοῦ < τί ἐστιν τὸ > τίνων ἐστὶν ἀπέδωκεν· αἱ γὰρ ἐν εἶδει ἐπιστήμαι τινῶν εἰσιν ὡς γεωμετρία, σκυτική, ἀλλὰ καὶ μιᾶς ἐρωτηθεὶς τὸν λόγον πολλὰς ἐξηριθμήσατο ὡς γεωμετρίαν, σκυτικὴν, τὰς ἄλλας. Οἷον περὶ &l t ; πηλο ὕ , ὅτιπο τ ’ ἐστὶ ν , &l t ; εἰ ἀποκρεῖναιμέθα &l t ; αὐτῷ πηλὸς ὁ τῶν &l t ; χυτρέων καὶ πηλ [ὸ ς] &l t ; ὁ τῶν ἵπνοπλαθῶν &l t ; κα [ι] πηλὸς ὁ τῶν πλιν&l t ; θο [υ] λκῶ ν , οὐκ ἂν γε[] &l t ; λο [ἰ ο]ι εἶμε ν ; Τῇ με ταλήψει κέχρηται ἀναγκαιοτάτη οὔσῃ διὰ τοῦ σαφηνίζειν πρὸς τὸ ἐλέγ[ξ]αι τὰ ἡμαρτημέ[ν]α, ὡς ἐπὶ τοῦ πηλοῦ ἐρωτηθεὶς, τί ἐστιν, ἀμαρτάνει λέγων τ[ὸ]ν τῶν πλινθουλ[κ]ῶν, τὸν τῶν ἵπνο[πλ]αθῶν· οὔτε γὰρ [τῇ]ν οὐσίαν αὐτοῦ ἀ[π]οδίδωσι καὶ πολ[λο]ὺς ἐξαριθμεῖται πηλοὺς καὶ τινὰς [δ]ὲ τοὺς χρωμένους < αὐτοῖς. ^[20]

22 Ἡ οἶει τίς τι &l t ; συνήσιν τινος ὄνο&l t ; μα ὁ μὴ οἶδεν ὅτι ἐ&l t ; σ [τ]ί ν ; Τὸ ἐξῆς ἐν τῇ λ[έ]ξει· οἶει, συνήσιν τίς τινος ὄνομα ὁ μὴ οἶδεν ὅτι ἐστίν; ἐὰν γὰρ ἀγνοῇ τὸ < πρᾶγμα, οὐδὲ τὸ

τοῦ πράγματος ὄνομα εἴσεται τῷ τὸ ὄνομα σημεῖον εἶναί τινος. ὁ τοίνυν τὸ πρᾶ[γ]μα ἀγνοῶν οὐδὲ [τὸ] σημεῖον αὐτοῦ γνώσεται. Ἐπίκου [ρ]ος τὰ ὀνόματά φησι[ν] σαφέστερα εἶναι τῶν ὄρων, καὶ μέντοι καὶ γελοῖον εἶναι, εἴ τις ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Ἑκαίρε Σώκρατες λέγοι Ἑκαίρε ζῶιον λο[γ]ικὸν θνητόν. ἀλλὰ οἱ ὅροι οὔτε πρὸς τὸ ἀσπάξασθαι οὔτ[ε] ὡς τῶν ὀνομάτων συντομ[ώ]τεροι παραλαμβάνονται, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀναπλῶσαι τὰς κοινὰς ἐν νοίας τοῦτο δ' οὐκ ἐνγίνεται ἄ[νε]υ τοῦ λαβεῖν τὸ γένος ἕκαστον καὶ τὰς διαφο[ρ]άς. ^[10]

23] Σκυτικὴν ἄρα & t ; οὐ [σ]υνήσιν ὅς ἂν ἐ[& t ;] π [ι σ τ]ήμην ἀγνοῇ . Ο[ὐ] τοῦτό φησιν, ὅτι ἄ[νευ] τοῦ ἐπιστήμην εἰ[δέ]ναι ὅτ[ι] ἐστίν < οὐκ ἔστιν > σκ[υ]τικὴν ἐπ[ί]στασθα[ι, ἀ]λλ[ὰ] ὅτι [ἐὰν] θῇ [τις] τὴν σκυ[τικ]ήν ἐπιστήμην [εἶναι] ἀγν[οῶν], τί ἐ[στι]ν ἐπιστ[ήμη], οὐδὲ τὴν σκυτικήν νοήσῃ, καθ' ὃ λέγε[τ]αι ἐπιστήμη. [<] Γελοῖ [α] ἄρα [ή] ἀπόκρι[& t ;] σις [τ ῶ ι] ἐ [ρ ω τ]ηθέν[& t ;] τι ἐ [π ι]σ [τήμη τ]ί ἐστιν [& t ;] ὅταν ἀπ [ο κ ρ εῖ ν η]ται & t ; τέχνης [τ ι ν]ὸς ὄνο& t ; μ α . τινὸς [γ ἂ ρ] ἐπιστή& t ; μ [η ν ἂ] π [ο κ ρ ί]νεται & t ; οὐ [τ ο ὕ]τ' ἐρω [τ]ηθεῖς . Ἀμ[α]ρτάνε[ι] ὅστις ἐπερ[ω]τηθ[εῖς] 'τί ἐστιν [το] τ[έ]χνη' [τ]έχνης τινὸς [λέγε]ι ὄνομα, φέρε γε[ωμε]τρίας. αἱ γὰρ τοιαῦ[τ]αι τέχναι τινῶν [εἰ]σιν ἃ μεταχ[ε]ιρίζονται. οὐ τοῦτο δ[ὲ] ἐπιηρωτήθη, τίνω[ν] ἐστίν, ἀλλὰ τί ἐστ[ι]ν. Ἐπειτά γέ & t ; που ἐξὸ [ν] φαύλως & t ; & t ; καὶ βραχέ [ω]ς ἀποκρεῖ& t ; νεσθαί π [ε ρ ι ἔ]ρχεται & t ; ἀπέρα [τ]ον [ὁ δ]όν . Φαύλως μὲν ἀπλῶ[ς], βραχέως δ[έ], ὅ[τι] οἱ ὅροι συντομ[ώ]τερο[ί] εἰσιν ἢ εἴ τις [τ]ὰ ὑ[φ]ε[σ]τώτα εἶδη πειρ[ώ]το ἐξαριθμ[εῖσθαι], ἀπέρατον δὲ ὁδ [ὁ ν , ὅ]τι τὰ καθ' ἕκαστο[ν] τ[ρ]όπον τινὰ ἄπ[ε]ιρά < ἐστίν. ^[10]

24 Οἶον κα [ι] ἐν τῇ τοῦ πηλοῦ [ἐ ρ]ω& t ; τῇσει φαῦλόν [πο υ] & t ; καὶ ἀπλοῦν [εἰπε ῖ]ν & t ; ὅτι γῇ ὑγρῶι [φυρ α]θ [εἰ] & t ; σα πηλὸς ἂν εἴη , τὸ & t ; δ' ὅτου χαίρειν ἔαν . Ὡς καὶ πρὸς [τὸν] ἔ< ρόμενον 'τ[ί] ἐ[σ]τ[ι]ν πηλός' ραῖδ[ι]ον [κ]αὶ ἀπλοῦν εἶπε [ῖ]ν , [ὅτ ι] γῇ ὑγρῶι φυρ [αθεῖ] σα . οὐ γὰρ μό[νον] ὕδατι, ἀλλὰ καὶ ο[ἴ]ν[ω]ι καὶ ἑτέροις τισί. [ἐ]ξ[α]ρ[κεῖ] οὖν οὕτως ὀρίζ[εσθαι] γῇ ὑγρῶι φυρα[θεῖ]σα, τίνος δέ ἐστιν [ο]ὐκέτι δεῖ προστιθέναι οἶον πλινθουλκοῦ, ἱπποπλάθου. μέμφε ται τοῖς τοιούτοις ὅροις Ἀριστοτέλης, < ὡς τῷ τῆς χιόνος, ὅτι ὕδωρ πεπηγός, καὶ τῷ τοῦ πηλοῦ, ὅτι γῇ ὑγρῶι πεφυραμένη, καὶ τῷ τοῦ οἴνου, ὅτι ὕδωρ σεσηπός, ὡς Ἐμπεδοκλῆς «σαπὲν ἐν ξύλῳ ὕδωρ». 'οὔτε γὰρ ἡ χιών, φησίν, ὕδωρ οὔθ' ὁ πηλὸς γῇ οὐδὲ μὴν ὁ οἶνος ἔτι ὕδωρ.' 'οὐ γὰρ ἀποδεκτέον, φησίν, καθ' ὧν μὴ ἀληθεύεται τὸ γένος, ἀλλ' ἐφ' ὅσων κατηγορεῖται ἀληθῶς < [τὸ ἀ]ποδοθὲν γένος. ^[45]

25 ' [ἔσ]τω ἐπὶ τοῦ οἴνου < [μὴ] ἀληθεύεσθαι τὸ γένος, ὅτι ὕδωρ ἐστίν. φήσῃ γὰρ τις κἂν δοθῇ, ὅτ[ι] π[ρ]ότερον ἦν [ὑ]δωρ, [ἀ]λλὰ νῦν γε < [οὐ]κέ[τι] ἐστίν, ἀμέλει [δὲ] μεταβάλλει πάλιν [εἰ]ς ὕδωρ. πῶς ἐπὶ τοῦ πηλοῦ ο[ὐ]κ ἐροῦμεν, ὅτι γ[ῇ] ἐ[σ]τιν τοιοῦτό τι ὑπ[ὸ] ὑγροῦ πεπονθυ[α];] μ[ε]ν γὰρ ἔτι γῇ, ὅθεν καὶ ἀναξηρανθέντο[ς] τοῦ ὑγροῦ πάλ[ι]ν [ἐ]σ[τα]ι γῇ. ἔδει δ' αὐτό[ν], ὥσπερ ἐπὶ τοῦ [π]νεύματος ἐνδοιά[σας, εἰ] δέοι φάναι ὅτι [ἐ]στ[ι]ν ἀήρ κεινούμενος ἐ]πήνεγκεν < [εἰ] δ' ἄ[ρ]α καὶ ἐπὶ τούτου δ[εῖ] συγχωρεῖν, ὅτι ἀήρ ἐστίν κει< νούμενος, οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ πηλοῦ κατὰ [γὰρ] τὸ ὅμοιον ἀπε[δ]όθησαν οἱ ὅροι. < [& t ; Περ ι] δυνάμεων τι [& t ;]ήμειν Θεόδωρος [& t ; ὅ]δε ἔγραφεν τῆς [& t ; τ]ε τρίποδος περί [& t ; κ]αὶ πεντέποδος ἀ& t ; & t ; ποφαίνω ν , ὅτι μή& t ; [κ]εῖ οὐ σύμμετροι & t ; & t ; τῇ ποδιεία ι . Ἐπὶ κεφαλαίων τὰ λεγόμενά ἐστιν ταῦτα. Θεόδωρος ἐκτάξας τετράγωνον ποδὸς ἐνὸς ἐδείκνυνεν τοῖς περὶ Θεαίτητον, ὅτι τούτῳ τῷ τετραγώνῳ ἀσύμμετρόν ἐστιν τὸ τρίπουν τετράγωνον καὶ πεντ[ά]πουν κατὰ τὰς πλευράς, ἀ[φ'] ὧν ἕκαστον ἐγέ[νε]το. ^[45]

26 καὶ [ἐ]ξαριθμούμενος τὰ ἀσ[ύμ]με< τρα [τ]ετράγ[ωνα] προ-] ἡλ[θε]ν μέχ[ρι] τοῦ ἔ πτ[ακ]αιδεκ[ά]πο[δο]ς, ἐπ[εῖ] τοίνυν ἄπε[ι]ρα ἦν [τὰ] τοιαῦ[τα] τ[ετ]ράγ[ωνα], ἐπε[ι]ράθη[σαν] οἱ περὶ τὸν Θεαίτητον [κ]αθολικῶ[ι] τινι περ[ι]λαβ[εῖ]ν, ὥσ[τε] ἐ< νὶ ὀνό[μα]τ[ι] ὑποτάξα[ι]. ἡλ[θ]ον οὖν ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν διὰ τὸ [.]κ[.....]ον τῷ πάντα[ς] τοὺς ἀρι< [θμ]ο[ύ]ς

συμμε[έτ]ρους [εἴ]να[ι] πρ[ὸς] ἀλλή[λους] [.....] υ τ[οί]νυν η[...] [....] ἰσάκις ἴσον τ[..] [.....] ν
 [π]ροσ[..] [.....] [.....] νπ[..] μ[.....] εἰ[....] ετε[.] β[..] ε[..] δ[....] τετράγων[α. ὅ]σα
 ο[ὔ]ν εὑρισκο[ν] ἔχοντα ἀρι< θμὸν προ[μ]ήκη, [ὥς] τὸ τρ[ί]που[ν] καὶ πεν<] τέπ[ο]υν κ[αἰ]
 ἐξ[ά<] π[ο]υν (ὁ γὰρ τρία [καὶ] πέντε καὶ ἐξ ἀριθ[μ]οῖ προμήκεις εἰσίν), τὰ δὲ τοιαῦτα χ[ωρ]ία
 δυ<] νάμεις ἐ[κάλ]εσαν. τούτων [δὲ] τὰ μ[έ]ν ἐπίπεδα σ[ύ]μμετρα π[ρ]ὸς τὸ π[ο]διεῖον
 ἐπ[ί]πεδο[ν], αἱ δὲ π[λ]ευραὶ ἀσύμμετροι π[ρ]ὸς τὴν τοῦ ποδίου < τε[τ]ραγώνου π[λ]ευράν.
 ὅσα δὲ εἴ[χε]ν < τετραγώνου[ς ἀρι<] θμοὺς ὡς τὸν τέ[σ<] σαρα καὶ ἑννέα καὶ ἑκκαίδεκα, τ[αὐτ]α
 ὠνόμασαν μή[κ]η. οὐ γὰρ μόνον τὰ ἐ[πί<] πεδα πρὸς τε ἄλληλα καὶ πρὸς τὸ π[ο]διεῖον
 σύμμετρά ἐστιν, ἀλλὰ καὶ αἱ πλευραὶ[ι] καὶ πρὸς ἀλλήλας καὶ < πρὸς τὴν τοῦ ποδίου πλευράν
 τῷ ἔχειν λόγον ὃν ἀριθμὸς < πρὸς ἀριθμόν. ^[5]

- 27 ἐπεὶ τοίνυν πᾶς ἀριθμὸς παντὶ ἀριθμῷ σύμμετρός ἐστιν διὰ τὸ ἔ< χεῖν ἐλάχιστον κο[ι<] νὸν
 μέτρον τὴν μ[ο<] νάδα, διὰ τοῦτο ὥσπερ μονάδα ἐξέθ[ε<] το ὃ [δε] Θεόδωρο[ς] [πρὸς] τὸ
 ποδιεῖον τετράγωνον, ἵνα τούτῳ μετρηῇται τὰ τετράγωνα τὰ ἔχοντα τὰς πλευρὰς συμμέτρους
 καὶ τὰ μή< ἀνά λόγον δὲ τοῖς ἐπιπέδοις προῆει αὐτοῖς ἡ σκέψις καὶ περὶ < τῶν στερεῶν. κε<
 φαλαιωδῶς μὲν ταῦτα σκοπῶμεν δὲ < νῦν ἕκαστον αὐτῶν. οἱ παλαιοὶ τὰ τετράγωνα δυνάμεις
 ὠνόμαζον· ἡ γὰρ δύνα< μίς τινός ἐστιν δύναμις· δύναται δὲ τὸ ἐπίπεδον τετράγωνον γραμμῇ,
 ἀφ' ἧς ἐγένετο· ὥριται γὰρ τῆς πεπερασμένης τὸ μέγεθος, κἂν νοήσῃ τις ἐπ' ἴσον < αὐτὴν
 χωροῦσαν < ἑαυτῇ ποιήσῃ τετράγωνον ὑπὸ ἴσων πλευρῶν περιεχόμενον. εἰ δὲ ἐπὶ ἑλαττον ἢ
 ἐπὶ τὸ πλεῖον (ἐκάτερον δὲ τούτων ἐπ' ἅπε[ι]ρον ἔστιν λαμβάνειν), ποιήσῃ προμήκη [χω]ρία.
 [45]

- 28 ὅθεν ὁ μὲν [εἰ]δὼς τε[τ]ραγώνου π[λ]ευρ[ά]ν οἶδεν κ[αἰ] τ[ὸ] ἀπὸ ταύτης, ὁ [δὲ] εἰδὼς παρ<
 α[λ]ληλ[ογρ]άμμου < τὴν ἐ[τέ]ραν τῶν πλευρ[ῶ]ν, οὐκ οἶδ[ε]ν καὶ [τῇ]ν ἑτέραν, ἐὰν [μὴ] καὶ
 τὸ ἐμ[β]αδὸν [αὐ]τοῦ ἐπιστ[ῇ]ται. [τό]τε γὰρ σκοπεῖ, τίς [ἐ]π[ί] τ[ῇ]ν ἐκτεθεῖσαν [γε]νομ[έ]νη
 τ[ό]δε [τὸ] ἐμ[β]αδὸν [γ]εννᾷ. ὁ το[ί]νυν Θεόδωρος [τε]τρ[ά]γωνον ἐκθεῖς [οὐ] ἢ [πλευρὰ]
 ποδός, [τὸ] δ' ἐμ[β]αδὸν π[ο]δός (ἅ[πα]ξ γὰρ [ἐν] ἔ[ν]ν, ἐπε[δείκν]υεν ὅτι τ[ὸ] τετ[ρά]γωνον, οὐ τὸ
 ἐπίπεδον τρίπουν ἐστίν [κ]αὶ [π]άλ[ι]ν τὸ πεντέ< [πουν] ἢ τὰ τοιάδε τὰ μὲν ἐ[πί]πεδα [ἔ]χει
 πρὸς τε ἄλληλα καὶ [ι] πρὸς τὸ ποδιαί[ον] σ[ύ]μμετρα, τὰς δὲ π[λ]ευρὰς [πρὸς] τ[ε] ἀλλή[λα]ς
 καὶ [πρὸς] τὴν ποδιαίαν ἀ[σύ]μμετρους οὐδὲ < [γὰρ] ἔστ[ιν] κοινὸν < μ[έ]τρον, ὃ μετρήσῃ
 [αὐτάς] ἔστιν δὲ καὶ τὸ δ[ί]πουν τετρά< γων[ο]ν ἀσύμμετρον τῷ [πο]διεῖω κατὰ τὴν
 [π]λευράν, [ἀλ]λὰ παρῇ[λθ]εν, φασίν, < αὐτό, διό[τι] ἐν τῷ Μένωνι ἔδε[ι]ξεν, ὅτι τὸ ἀπ[ὸ] τ[ῆς]
 διαγωνίου τε[τ]ρ[ά]γωνον διπλάσ[ι]όν ἐστιν τοῦ ἀπὸ τῆς [π]λευρ[ῆς] τετραγώνου. ^[45]

- 29 ο[ἱ] δὲ [φασ]ι μὴ παρελη[λ]υθ[έ]ναι αὐτὸν τὸ δίπου[ν]. < καὶ γὰρ εἰ μὴ πε[ρι]έχεται ὑπὸ
 [ἰ]σά[κις] ἴσων, ἀλλ' εἰς [ἴ]σας γε διαιρεῖται π[ο]δι<] εἰας. οἱ δ' αὐ[τ]οῖ [κατ]ὰ ταῦτα
 προῖ[ό]ντες φήσουσι μηδὲ [τῇ]ν ἐξάποδα αὐ[τῷ] παρε<] θήσεσθαι δύνα<] μιν· διαιρε[τῇ] γὰρ
 εἰς ἴσα τρίποδα δύο] ἢ δίποδα τ[ρία. δῆ<] λον δ' ὅτι κ[αἰ] τῇ]ν ὀκτάποδα πα[ρε]λε[ύ]σεται καὶ τὴν
 [δεκ]άποδα καὶ δω[δεκά<] ποδα καὶ τε[σσαρεσ<] καιδεκάπο[δα καὶ] πεντεκαιδε[κ]άπο<] δα. καὶ
 γὰρ τούτω[ν] ἐκάστη, εἰ καὶ μ[ή] ἐστιν ἴση ἰσάκις, ἀλλὰ δύναται γε δια<] ρεῖσθαι εἰς ἴσα.
 μήποτε δὲ οὐ διὰ τοῦτο, ἀλλὰ διὰ τὸ εὐκόλον· ράδιον γὰρ τοῦ ἐκτεθέντος δ[ι]πλάσιον
 ἀναγράψαι τὸ ἀπὸ τῆς διαγωνίου. / ἡ δὲ τρίπους καὶ < πεντάπους καὶ ὅσαι τοιαῦται
 π[ρ]αγματεῖαν ἔχουσιν πρὸς τὸ φανῆναι ἀσύμμετροι τῇ[ι] ποδιείαι. ἔστιν μ[έ]ν<] τοι αὐτάς
 ἀναγ[ρά]φειν οὕτως· ἔστω τετράγωνον τὸ α β γ πλευράν ἔχον ποδὸς ἑνὸς τὴν αβ· δηλονότι τὸ
 ἀπὸ ταύτης ποδὸς ἔσται ἐνπλατοῦς· ἅπαξ γὰρ ἐν ἑν. ^[45]

- 30 κα[ὶ] ἐκβεβλή<] σθω ἐπ' εὐθείας τῆς α β [ε]υθείας τις καὶ ἀφηρήσθω [ἀ]π' αὐτῆς τῇ α β ἴση ἢ [β]
 δ καὶ ἀναγεγράφθω [ἀ]πὸ τῆς β δ τὸ β γ δ ε τε[τ]ράγωνον· γίνεται δὲ [ἴ]σον τὸ ἀπὸ τῆς β δ <
 [τῷ] ἀπὸ τῆς αβ· ὅλον δ[έ] τὸ α ε οὐκέτι τετράγωνον, ἀλλὰ παραλληλόγραμμον. πάλιν

ἐκβεβλήσθω ἐπ' εὐθείας τῆς α δ εὐθεῖά τις καὶ ἀφηρήσθω τῇ β δ ἴση ἢ [δ] ζ καὶ ἀναγεγρά-
φ[θω ἀ]πὸ ταύτης τετ[ράγ]ωνον τὸ δ ζ ε η . γ[ίνε]ται δὴ τὸ δ ζ ε η τετ[ράγ]ωνον ἴσον
[όποτε]ρῶν τῶν < π[ροε]κτεθέντων τε[τρ]αγώνων, ὅλον δὲ τὸ α η χωρίον
παραλληλόγραμμον. πά[λ]ιν ἐκβεβλήσθω ἐπ' εὐ[υ]θείας τῆς α ζ εὐ[υ]θεῖα τ[ις] καὶ ἀφηρή[σθω τ]ῇ δ
ζ ἴση ἢ ζ θ κ[α]ὶ διηρήσθω ἡ α θ δίχα κατὰ τὸ δ ση< μείον καὶ κέντρῳ μ[έ]ν τῷ δ , διαστήματι δὲ
τῷ δ α ἡμικύκλιον περιγεγράφθω τὸ α κ θ καὶ ἤχθω [π]ρὸς ὀρθὰς τῇ η [ε] ἢ ζ κ , καὶ
ἐπεζεύχθω ἡ κ δ . ἐπεὶ εὐθεῖα ἡ α θ διήρηται εἰς μὲν ἴσα κατὰ τὸ δ σημείον, εἰς δὲ ἄ[ν]ισα κατὰ
τὸ ζ τὸ ὑπὸ τῶν α ζ ζ θ μετὰ τοῦ ἀπὸ [τ]ῆς μεταξὺ τῶν [τ]ομῶν τοῦ δ ζ , ἴσον [έστ]ιν τῷ ἀπ[ὸ]
τῆς δ θ . ἀλλὰ τῇ δ θ ἴση ἢ [δ κ]· τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς δ [κ ἴ]σον ἐστὶν τῷ ὑπὸ [τ]ῶν α ζ ζ θ καὶ τῷ
ἀ[π]ὸ τῆς δ ζ . ^[5]

31 ἀλλὰ τ[ῶ]ι ἀπὸ τῆς δ κ ἴσα ἐ[στ]ιν τὰ ἀ[π]ὸ τῶν [δ] ζ [ζ κ · τ]ῇ ἄρα ἀπὸ τῶν [δ] ζ [ζ κ ἴ]σα
ἐστὶν τῷ ὑπὸ [τῶ]ν α ζ ζ θ καὶ τῷ ἀπὸ τῆς δ ζ . κοινὸν ἀφηρήσθω τὸ ἀπὸ τῆς δ ζ · λ[οιπὸν]
[ἄρ]α [τὸ ἀπὸ τ]ῆς ζ κ λοιπ[ῶ]ι τῷ ὑπὸ τῶν [α ζ ζ θ ἴ]σον ἐ[στ]ιν. τὸ δ' ὑπὸ τ[ῶ]ν [α ζ] ζ θ
ἐστ[ί]ν [τὸ ὑπὸ τ[ῶ]ν α ζ ζ η · ἴση γ]ὰρ ἡ ζ θ τῇ ζ η · [τὸ ἄρα ἀπ]ὸ τ[ῆ]ς ζ κ ἴσ[ον] ἐστὶν τῷ α η
παρ[αλλη]λ[ογρ]άμ[μ]ωι. ἔ[σ]τ[ιν δ]ὲ ἡ ἀ[σύμ]μετρον τ[ὸ ἀ]π[ὸ τ]ῆς ζ κ τῷ α η
[π]αραλληλογράμ[μ]ωι ὁ π[ε]- ριέχει ἐν ἑαυτῷ γ · τετράγωνον πο[διε]- < α ἴσ < α >
ἀλλήλο[ις]. ὥσπερ δὲ οἱ περὶ Θεαίτητον μετέβησαν ἐ< πὶ τοὺς ἀριθμοὺς ὡς σαφεστέρους, οὕτως
< καὶ αὐτοὶ προσχρησόμεθα αὐτοῖς εἰς ἔνδειξιν τοῦ προκειμένου. ^[5]

32 πᾶς μὲν οὖν ἀριθμὸς δύναται τετραγωνισθῆναι· ἦν γὰρ τετραγωνισθῆναι τὸ αὐτὸν ἐφ' ἑαυτὸν
γενέσθαι· οὐ μὴν πᾶς ἀριθμὸς ἐστὶν τετράγωνος· ἐκεῖνος γὰρ ἐστὶν τετράγωνος ὁ ἰσάκις ἴσος. ἡ
μὲν οὖν μονάς ἐστὶν τετράγωνον, καὶ ὁ τέσσερα· δις γὰρ δύο τέσσερα. καὶ ὁ ἐννέα· τρίς γὰρ τρία
ἐννέα. καὶ ὁ ἐκκαίδεκα· τετράκις γὰρ τέσσερα δέκα ἔξ· καὶ αἰὶ ὁ γειν[ό]μενος ἀπὸ τῶν ἐξῆς
ἀριθμῶν οἷον ἀπὸ τοῦ πέντε, ἀπὸ < τοῦ ἔξ, καὶ τοῦτο ἐ< π' ἄπειρον. οἱ δὲ μεταξὺ τούτων τῶν
τετραγώνων πεύπτοντες ἀριθμοὶ εἰσιν προμήκεις· ἀνι[σ]τάκις γὰρ ἄνισοι, ὡς οἱ μεταξὺ τοῦ ἐνὸς
καὶ τῶν τεσσάρων [ὁ] δύο καὶ ὁ τρία, καὶ [ο ο] μεταξὺ τῶν τεσσάρων κα < ἰ > ἐννέα ὁ πέντε, ἔξ,
ἐπτά, ὁκτώ· μεταξὺ τῶν ἐννέα καὶ ἐκκαίδεκα ὁ δέκα, ἐνδεκα, δώδεκα, δέκα τρία καὶ δέκα
τέσσερα καὶ πεντεκα[ίδεκα]. ἀντὶ τοίνυν τῶν ἀριθμῶν μετάλαβε τὰ τετράγωνα, καὶ εὐρήσεις
πάντα μὲν τὰ ἐ[π]ίπεδα σύμμετρ[α] ἀλλήλοισι καὶ τῇ π[οδι]εῖαι, τινὰ δὲ αὐτῶ[ν] καὶ τὰς πλευράς
ἔχ[ο]ντα συμμέτρους π[ρὸς τ]ὴν ποδιεῖαν π[λε]υράν. ^[5]

33 τὰ μὲν οὖν κα[τ'] ἄμφορ σύμμετρα μή [κ η] ὦν[ό]μασαν, τὰ δὲ [κ]α[τ']ὰ μ[έ]ν τὰ ἐπίπεδα
σύμμετρα, κατὰ δὲ τὰς π[λευρ]ὰς ἀσύμμετρα δ[υνάμ]εις τῷ κοινῷ πρ[οσ]χρησάμε< ν[ο]ι
[όνόμ]ατι. [ἐ]κκεῖσθω τ[ο]ίνυν τὰ τετρά[γων]α τά[ξ]ει ἑκα[στ]ον [ἔχον] ἐν ἑαυτῷ, ὅσων
[ἐστὶν τὸ ἐ]π[ί]πεδον, τοῖς δὲ κατὰ τὰς π[λευρ]ὰς συ[μμέτρ]οις ἐ[πι]- γε[γράφ]θω ἡ ἐκάστης
ποσ[ό]τ[η]ς < α β γ α β γ δ ε ζ η θ ὡς [δ]ὲ μεταξ[ύ] τοῦ ἐ< νὸς καὶ τ[ῶ]ν τ[ε]σ[σάρων] δύο
[προμήκει]ς [εὐρ]έθησ[αν] ἀριθ[μ]οί, [οὕτ]ως μεταξὺ τῶν < [τεσσάρων] καὶ τῶν [ἐν]νέα
τέ[σ]σ[α]ρες προμ[ή]κεις [δυά]δι περισσεύον[τες] τῶν πρὸ ἑαυτῶν· [καί] π[ά]λιν οἱ [μ]εταξὺ τ[ῶ]ν
ἐξῆς τετραγῶ[ν]ων δυάδι περισσεύ[ουσ]ι τῶν πρὸ αὐτῶν καὶ αἰ< προιόντων [κ]ατὰ ἕκαστον
διάσ[τημα] δυὰς προστεθήσεται, ὅσοσπερ ἦν ἀριθμὸς τῶν προμηκῶν, οἱ μεταξὺ εὐρέθησαν τοῦ
τε ἐνὸς κα[ὶ] τοῦ τέσσαρα τετρ[αγ]ώνου. ταῦτα μὲν οὖν [π]ροσεπιμεμετρήσθω δ[ι]ὰ τὸ
γλαφυρόν· ὁ δὲ Θεόδωρος ἐδείκνυνεν αὐτοῖς, ὅτι τὸ τρίπουν καὶ πεντέπουν τετράγωνον
ἀσύμμετρά ἐστὶν κατὰ τὸ μήκος τῇ πλευρᾷ τοῦ ποδιείου τετραγῶ< νου. ^[5]

34 Καὶ οὕτως κατὰ μίαν ἐκάστην προαιρούμενος μέχρι τῆς ἐπτακαίδεκάποδο ς , ἐν δὲ ταύτῃ πως
ἐνέσχετ ο . Ὡς περὶ τὴν τρίποδα καὶ πεντάποδα δύναμιν, οὕτως καὶ τὰς ἄλλας δυνάμεις τὰς
ὁμοίας ἐκτιθέμενος ἐδείκνυνεν, ὅτι τοῖς μὲν ἐπιπέδοις εἰσὶν σύμμετροι, οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ τὰς <
πλευράς, οἷον τὴν ἐξάποδα, ἐπτάποδα, τὰς ἄλλας τὰς ἐξῆς τὰς μέχρι τῆς ἐπτακαίδεκάποδος

ὑπεξηρημένων τῆς ἐννεάποδος καὶ ἐκκαίδεκάποδος. ζητοῦσιν διὰ τί μέχρι τῆς ἑπτακαίδεκάποδος προελθὼν ἔσθι. καὶ τινὲς φασιν, ὅτι ὁ Θεόδωρος γεωμέτρης ὢν καὶ μουσικὸς ἔμειξεν γεωμετρικὸν καὶ μουσικὸν θεωρήματα· γεωμετρικὸν μὲν οὖν τὸ κατὰ τὰς δυνάμεις, μουσικὸν δὲ τὸ τῆς ἑπτακαίδεκάποδος. οὗτος γὰρ ὁ ὅρος ἐν[έ-] χει, ὅτι οὐ διαιρεῖται ὁ τόνος εἰς ἴσα ἡμ[ι]τόνια· ἐπεὶ γὰρ ὁ τόνος ἐστὶν ἐν ἐπογδόω λόγῳ, ἐὰν διπλασιάσῃς τὸν ὀκτώ καὶ τὸν ἐννέα, γίνονται ἐκκαίδεκα καὶ ὀκτωκαίδεκα, ὧν [μ]έσ[ο]ς ἐστ[ι]ν ὁ ἑπτακαίδεκα εἰς ἄνισα διαιρῶν τ[ο]ὺς ἄκρους, [ὡ]ς δέδεικται ἐν <[τοῖ]ς εἰς τὸν Τίμαιον ὑπ[ο]μνήμασιν. [10]

35 Ἐ[ν]ιοι δὲ ἄρέσκον <τ[α]ι τῶ]ι ἐξαριθμοῦμ[ε]νον τὰς δυνάμεις ὡς [ἔ]τυχεν στηναί π[ω]ς, ἀλλὰ κεινὴ λέγ[ε]ται τὸ Πως ἐνέσχετ ο, ὥστε αἰτίαν [ἐπ]ιζητεῖν τοῦ [σ]τῆ[ναι]. μήποτε ἄμεινον ἢ λέγειν, ὅτι π[ρ]οῆ]λθεν μέχρι τῆ[ς ἐπ]τακαίδεκάποδο[ς], ἐπειδὴ ὁ ἐκκαίδεκα δηλοῖ, ὅτι μόνον [τ]ετράγωνον, οὗ τ[ὸ] [χ]ω[ρ]ίον ἐστὶν [ἐ]κκα[ί]δεκα, <ἴσην ἔχει τὴν περίμετρον καὶ τὸ ἐμβαδόν, τ[οῦ]το δὲ ἦν, οὗ <ἡ> πλε[υ]ρὰ τεσσάρων τέσ[σα]ρες γὰρ πλευραὶ [ἐκ]άστη τεσσάρων [γί]νονται ἐκκαίδεκα. [ἀ]λλὰ καὶ τὸ ἀ< πὸ τῶν τεσσάρων ἐκκαίδε[κ]α τετράκις γὰρ τέσσαρα δέκα ἔξ. τῶν δὲ ἐντὸς τῆς τετρά[ς]δος τὰ ἐμβαδὰ λ <ε> ἵπεται τῆς περιμέτρου. ἐὰν γὰρ ἦ ἡ πλευρὰ δύο, τὸ μὲν ἀπὸ ταύτης γίνετα[ι] τεσσάρων· δις γὰρ <δύο τέσσαρα· ἡ δὲ π[ε]-]ρίμετρος ὀκτώ τετ[ρ]άκις γὰρ τὰ δύο ὀκτώ. [45]

36 πάλιν ἐὰν ἡ πλευρὰ τριῶν, τὸ μὲν ἀπὸ ταύτης ἐννέα· τρεῖς γὰρ τρία ἐννέα. ἡ δὲ περίμετρος πλείων· ἐπεὶ γὰρ <τέσσαρες εἰσιν πλευραὶ, ὧν ἐκάστη τρ[ι-] ὦν, συντιθέμεναι αὗται ποιοῦσι τὸν δώδεκα· τετράκις γὰρ τρία δώδεκα. μετὰ δὲ τὴν πλευρὰν τὴν τῶν τεσσάρων ἔχει ἔμπαλι· τὸ γὰρ ἐμβαδὸν μεῖζον τῆς περιμέτρου, ὡς ἐὰν ἡ πλευρὰ πέντε, τὸ ἀπὸ ταύτης γίνεται εἴκοσι πέντε· πεντάκις γὰρ πέντε εἴκοσι πέντε. ἡ δὲ περίμετρος <γίνεται εἴκοσι· ἐπεὶ γὰρ τέσσαρες εἰσιν πλευραὶ, ὧν ἐκά< στη ἐστὶν πέντε, <τετράκις τὰ πέντε εἴκοσι. καὶ λοιπὸν αἰεὶ προιόντι τὸ ἐμβαδὸν μεῖζον τῆς περιμέτρου. &l t ; Ἡμῖν οὖν εἰσῆλ&l t ; &l t ; θέ τι τοιοῦτον· ἐπει&l t ; δὴ ἄπειροι τὸ πλῆ&l t ; θος αἱ δυνάμεις ἐ&l t ; φαίνοντ ο , πειρα&l t ; &l t ; θῆναι συλλαβεῖν &l t ; εἰς ἕ ν , ὅτωι πάσας &l t ; ταύτας προσαγορεύ&l t ; σομεν τὰς δυνά&l t ; &l t ; με ς . Ἐπεὶ αἱ γραμμαὶ ἐπιδέχονται τὸ ἀόριστον, εἴ τις αὐτὰς ἢ αὖξοι ἢ διαιοῖ, ὀρίζονται δ' ὑπὸ τῶν ἀριθμῶν, μετέβ[η-]σαν ἐπ' αὐτούς. [45]

37 ὑπογράφει δέ, ὅτι ἐπεὶ τὸ ἄπειρον ἀπερίληπτόν ἐστιν, καὶ ἀ[όρι-]στ[ο]ς ἐν τῷ τοιούτῳ ἡ διάνο[ι]α, δεῖ καθ' ὅσον ἐνδ[έ]χεται καθολικῶ[ι] τινι περιλαμβάνειν καὶ ὀ[ρί]ζειν α[ὐ]τό, ὡς ἀ<[πεί]ρων ὄντων τῶν [καθ'] ἕκαστ[ο]ν ἀνθρώ[π]ων ἀποτεμόμε[ν]ος ὁ διαλεκτικὸς [τ]ῶν ἑτερογενῶν [κα]ὶ τῶν ὁμογενῶν μὲν, ο[ὐ] μὲντοι ὁμοειδῶν, τὸ τοι[ο]ῦτον εἶ[δος] ἐ[κ]άλε[σ]εν ἀν[θ]ρωπ[ον]. ο[ὐ]τ[ω]ς οὖν κ[α]ὶ ἐ[ν]θάδε, ἐπεὶ ἄπ[ειρ]οι ἐφαίνοντο α[ἰ] κατὰ μήκη δυνάμεις ἐπειράθησαν [οἰ] περὶ Θεα[ί]τητον κ[οι]ν[ῶ]ν ὄν[ο]ματι <π[ε]ρι[λ]α[β]εῖν πάσας. &l t ; Τὸν ἀριθμὸν πάν&l t ; τα δίχα διελάβο&l t ; με [ν]· τὸν μὲν δυνά&l t ; μ [ε ν]ον [ἴ]σον ισάκις &l t ; γ [ἰ γ ν ε]σθαι τῷ τε&l t ; [τ ρ α]γώνωι τὸ σχῆ&l t ; μα ἀπεικασάντες &l t ; &l t ; τε [τ]ράγωνόν τε καὶ &l t ; ισόπλευρον προσεί&l t ; πομε [ν] . Ὁ ἀριθμὸς ἄπειρός ἐστιν κατὰ τὸ αὖξεσθαι· οὐ δύναται οὖν τις τὸ ἐπ' ἄπειρον προϊὼν περιλαβεῖν. πῶς οὖν εἶ[π]εν τὸν ἀριθμὸν πάντ α ; τοῦτο γὰρ ἤδη περιεληφότος ἐστὶν τὸν σύμπαντα. τοιοῦτο δὲ δεῖ ἐξακούειν, ὅτι, ὅς ἂν ἦ ἀριθμὸς, ἐκεῖνος ἦτοί τετράγωνός ἐστιν ἢ προμήκης. [5]

38 ἐδύνατο μὲν οὖν καὶ εἰς ἄρτιον καὶ περιττὸν διελεῖν καὶ πρῶτον καὶ σύνθετον, ἀλλὰ ἐχρήσατο τῷ τετραγώνῳ καὶ προμήκει, ἵνα ἐφαρμόσῃ τοῖς μεγέθεσιν. τὸν οὖν δυνάμενον ἴσον ισάκις γείνεσθαι ἀριθμόν, τοῦτ' ἐστὶν ὅστις ὑπὸ δύο ἴσων ἀριθμῶν περιέχεται οἷον ὁ τέσσαρα· οὗτος γὰρ περιέχεται ὑπὸ ἴσων· δις γὰρ δύ[ο] τέσσαρα· τὸν οὖν τ[οι-] οὔτον ἀπεικασάντες τῷ σχήματι τῷ τετραγώνῳ ἀπὸ τούτου προσείπομεν καὶ τὸν ἀριθμὸν <τετράγωνον καὶ ισόπλευρον· οὐδεὶς γὰρ ἀριθμὸς οὔτε πλευρὰς ἔχει οὔτε γωνίας, καθ' ὁμοιότητα δὲ τὴν τῶν μεγεθῶν

τετράγωνος, τρίγωνος, προμήκης, ισόπλευρος ονομάζεται. Τὸν &l t ; τοίνυν μεταξὺ τοῦ&l t ; του [του] , ὧν καὶ τὰ &l t ; &l t ; τρία καὶ τὰ πέντε &l t ; καὶ πᾶς ὁ ἀδύνατος &l t ; ἴσος ἰσάκις γενέ&l t ; &l t ; σθαι ἀλ λ ' ἢ πλείων &l t ; ἐλαττονάκις ἢ ἐλάτ&l t ; των πλεονάκις γί&l t ; νετα ι , μείζων δὲ &l t ; καὶ ἡ ἐλάττων ἀεὶ &l t ; πλευρὰ αὐτὸν περι&l t ; λαμβάνει , τῷ προμή&l t ; κει αὖ σχήματι ἀ [π] ει&l t ; κάσαντες προμήκη &l t ; ἀριθμὸν ἐκαλέσσα&l t ; &l t ; με ν . ^[5]

39 Ἐ[δ]είκνυμεν ὅτι οἱ μεταξὺ τῶν < τετρα[γ]ώνων ἀριθμῶν [προ]μήκεις εἰσίν. τοῦτο οὖν φησίν, ὅτι οἱ < μετα [ξ] ὑπὸ τούτου [του] , τοῦτ' [ἔσ]τιν τοῦ ἐνὸς [κ]αὶ τεσσάρων (οὗτος [δὲ] τετ[ρ]ά[γ]ωνός ἐστιν [π]λευρὰν [ἐ]χων ῥη[τ]ήν τήν [δ]ύο), οἱ τοί[ν]υν μετ[α]ξὺ τῶν τε[τ]ραγώνων ἀριθμῶν, [οἷ]ός ἐστιν ὁ τρία καὶ ὁ πέντε, προμήκεις εἰσίν· ἀδύνατοι γὰρ ἴσοι ἰ [σ]άκις [γ ε] νέσθαι . [καὶ] πάν[τε]ς οἱ τούτοις [ῥο]μο[ι]ο[ι] [πρ]ομήκεις· ὑ[πὸ γ]ὰρ ἀν[ί]σων πλευρῶν περιέχονται· [ἀλ]λὰ ἕκαστο[ς] αὐτῶν γ[ί]νεται ἢ ἐλαττονάκ[ι]ς πλείων ὥς ὁ ἕξ (δ[ι]ς γὰρ τρί[α] ἕξ, ἀλλὰ ὁ δις [ἐλαττονάκι]ς ἐστίν, [μει]ζών [δὲ] ὁ τρία) ἢ < πλεονάκις ἐλάττων ὡ[ς] τρίς τὰ δύο γίνεται ὁ ἀ[ν]τὸ[ς] ἕξ. ἀλλὰ νῦν [πλε]ονάκις [ὁ] γὰρ τρία [ἐπὶ] τὸν δύο μείζων [π ἐπ]ὶ ἐλάττονα. πάντως ο[ὗ]ν τὸν τοιοῦτον [ἀεὶ] μείζων καὶ ἐλάτ[τ ω]ν πλευρὰ περιλαμ[β]άνει [ι] διὰ τὸ ἀνίσους εἶναι[ι] τὰς περιεχούσας πλευρ[ά]ς. τοὺς τοιούτους οὖν ἀριθμοὺς τοὺς ἀεὶ ὑπὸ μειζόνων καὶ ἐλασσ[ό]νων περιεχομένους πλευρῶν ἀπεικάσαντες τοῖς προμήκεσι σχήμασι προμήκεις ἀριθμοὺς ἐκαλέσαμε ν . ^[45]

40 &l t ; Ὅσαι μὲν γραμμαὶ τὸν &l t ; ισόπλευρον καὶ ἐπὶ&l t ; πεδον ἀριθμὸν τε&l t ; τραγωνίζουσι ν , μῆ&l t ; κος ὠρίσμεθ α . Ἡ γραμμὴ προτέρα ἐστὶν τῆς πλευρᾶς. < ἢ μὲν γὰρ γραμμὴ καθ' αὐτήν, ἢ δὲ πλευρὰ τῶν πρὸς τι· ἢ γὰρ < πλευρὰ τινός ἐστιν πλευρά. ἀπὸ τοῦ ἀρχικωτέρου τοίνυν ὠνόμασεν. ὅσαι οὖν < γραμμαὶ τὸν ἐξ αὐ/τῶν γενόμενον ἀριθμὸν ισόπλευρον καὶ ἐπίπεδον τετραγωνίζουσι ν . Δύναται γὰρ ισόπλευρο[ς] μὲν εἶναι, οὐ μὴν [ἐ-] πίπεδος, εἰ γραμμικῶς λαμβάνοιτο. δύναται δὲ τὸ ισόπ[λευ-]ρον εἶναι καὶ ἐπίπεδον καὶ οὐδέπω τετράγωνον ὥς τὰ ἐπίπεδα ισόπλευρα τρίγωνα. ὅταν δὲ τούτοις προσεθεῇ τὸ ἴσας ἔχειν τέσσαρας γωνίας καὶ τέσσαρας πλευρὰς ἐκάστην ἐκάστη, τότε δὴ γίνεται τετράγωνον. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ ἀριθμὸς ταῖς πλευραῖς καὶ τῷ ἐμβαδῷ, γίνεται ῥητὰ καὶ τὸ τοιοῦτον τετράγωνον μῆκος ὠρίσμεθ α . &l t ; Ὅσαι δὲ τὸν ἑτερομή&l t ; κ η , δυνάμει ς , ὥς μῆ&l t ; κει μὲν οὐ [δυναμεισ] &l t ; συμμετρους ἐκείναι ς , &l t ; τοῖς δὲ ἐπιπέδοις ᾱ &l t ; δύναντα ι . Ἄνω εἰ πῶν «ισόπλευρον καὶ ἐπίπεδον ἀριθμὸν τετράγωνον» ἐδή< λωσεν, ὅτι τὰ τοιαῦτα τετράγωνα καὶ τὰς πλευρὰς καὶ τὰ ἐπίπεδα ἔχει σύμμε< τρα [π]ρὸς τὸ ποδιεῖον τετράγωνον. ^[5]

41 ἐνθάδ[ε] μ[ε]ντοὶ οὐκ ἐ< μν[ήσθ]η[τ]οῦ] ἰσοπλεύρου, [ἀ]λλὰ φησιν· ὅσαι δὲ γ[ρ]αμμαὶ τὸν ἐ< τερ[ο]μήκη ὠνομάσα[μ]εν δυνάμεις. τὰ γ[ἀ]ρ ἀπὸ τῶν τοιού[τ]ων [τε]τράγωνα τὰ μὲν [ἐπὶ]πεδα ἔχει σύμ[μετρ]α, οὐκέτι δὲ καὶ τὰς [πλε]υράς. — [&l t ;] Καὶ περ [ι τ] ἀ στερεὰ ἄλλο [&l t ;] τοιοῦτο ν . Ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐκτε[ί]ν[ειν], εἰ ὥσπερ ἐ[π]ὶ τῶν τετραγ[ώ]νων δ[ι]εξήει, ὅτι τὰ [μ]ὲν ἀ[ν]τ[ί]ων κατ' ἄμ[φ]ω σύμ[μετρά] ἐστὶν [τ]ῷ π[οδ]ιε[ί]ωι τετρα[γ]ώνω[ι], τὰ δὲ κατὰ τὸ ἐ[π]ί[πε]δο[ν] μόνον, < καὶ με[τ]αβ[α]ί[ν]ειν ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν, διὰ τοῦτο σ[υν]τεμῶν εἶπεν· κα [ι] περὶ τὰ στε[ρεὰ] ἄλλο τ ο]ιοῦτ ο . ὁ γὰρ [ν]οή[σ]α[ς] τὰ ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων νοήσῃ [κ]αὶ τὰ ἐπὶ τῶν στε[ρεώ]ν. ἐνὸς γὰρ δεῖ, [τ]οῦ [π]ροσθεῖναι πλευρ[ά]ν μίαν, καὶ τᾶλλα [ῥο]μοια ἔσται λαμβ[α]νόμενα ἀνὰ λόγον. [ὡς τ]οίνυν τῶν τετ[ρ]αγ[ώ]νων σχημάτων ᾱ μὲν ἦν σύμμετ[ρ]α τῇ ποδιεῖαι δυνάμει καὶ μήκει καὶ [πλ]άτει, καὶ ταῦτα μή[κ]η ὠνόμασαν, ᾱ δὲ πλάτει μὲν οὐκέτι δὲ καὶ [τ]ῇ πλευρᾷ, καὶ ταῦ[τα] δυνάμεις [ἐ]κάλεσαν τῷ κοινῷ προσχρησάμενοι ὀνόματι, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν στερεῶν ἦλθον ἐπὶ τὰ κυβικὰ σχήματα καὶ ἐτίθεσαν κύβον, οὗ αἱ τρεῖς πλευραὶ ἐκάστη ποδός, καὶ γενόμεναι ἐπ' ἀλλήλας ποιοῦσι ἓνα στερεὸν πόδα. ^[5]

42 καὶ προαιρουντες κύβον δύο ποδῶν καὶ ἄλλον τριῶν εἴτα τεσσάρων εὕρισκον αὐτὸ μὲν τὸ στερεὸν πρὸς τὸ στερεὸν σύμμετρον· ἔχει γὰρ λόγον, ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμὸν· τὰς δὲ πλευρὰς

ἄσυμμετρο[υς,] ἄλλους δὲ κύβους, ὧν τὰ στερεὰ αἶ τε πλευραὶ σύμμετροι ἢ[σ]αν πρὸς τὸν ποδιαῖο[ν] κύβον ὡς τὸν ὀκτώ· τούτου γὰρ πλευρὰ ἐκάστη δύο· δις γὰρ δ[ύ]ο τέσσερα, δις τέσσε[ρα ὁ-] κτώ· καὶ τὸν εἴκοσι[ι] ἑπτὰ· τρις γὰρ τρία ἑννέα, τρις ἑννέα εἴκοσι ἑπτὰ. μετέβησαν οὖν καὶ ἐπὶ τούτων ἐπὶ τοὺς ἀριθμούς, ἵνα περιορί- σωσι καθολικῶι τινι, καὶ ὥσπερ τοὺς ἐπιπέδους τοὺς ἰσάκεις ἴσους ἀπέικαζον τῶι τετ[ρ]αγώνωι σχήματι καὶ ὠνόμαζον τετραγώνους, τοὺς δὲ ἀνισάκεις ἀνίσους προμήκεις, οὕτως κἀνθάδε τοὺς στερεοὺς τοὺς ἰσάκεις ἴσους ἰσάκεις κύβους, τοὺς δὲ ἀνισάκεις ἀνίσους ἰσάκεις προμήκη[η] στερεά. ἐπεὶ δὲ τῶν κύβων εἰσὶν τινες καὶ κατὰ <τὰ> στερεὰ καὶ κατὰ τὰς πλευρὰς σύμμετροι, τούτους δ', εἵπερ ἄρα, μήκη ὠνόμαζον, τοὺς δὲ κατὰ μὲν τὰ στερεὰ συμμέτρους, κατὰ δὲ τὰς πλευρὰς ἄσυμμέτρους, τούτους δὲ κατὰ τὸ ὅμοιον τοῖς πρόσθεν [δ]υνάμεις στερεάς. ^[45]

43 ὥ[ς] δ' ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων ἀριθμῶν ἢ[σ]αν ἀδύνατοί τινες [ἴ]σοι ἰσάκεις γείνεσθαι, ἀλλ' ἢ πλείων ἐλα[τ]τονάκεις ἢ ἐλάττω[ν] πλεονάκεις ἢν ἀρι[θ]μός, οὕτως καὶ ἐ[πὶ] τῶν στερεῶν. οἱ μ[έν] οὖν ἀνισάκεις ἄν[ισοι] ἀνισάκεις σφηνίσ[κοι] καλοῦνται. (οὗτο[ι γὰρ] π[ά]σας τὰς πλ[ευρὰς] ἔχουσιν ἀνίσους), οἱ [δέ εἰ]σιν ἰσάκεις ἴσοι ἀνισάκεις. τῶν δὲ [ἴσ]άκεις ἴσων ἀνισάκεις [οἱ] μὲν ἐ[λασ]σονάκεις πλινθίδες καλοῦνται, ὡς τρις τ[ρ]ία ἑννέα, < δις ἐνν[έ]α δέκα ὀκτώ· ἐ[λ]άττω[ν] γὰρ ἢ τοῦ ὕ[ψ]ου[ς] πλ[ε]υρ[ᾶ] τῶν λοιπῶν· [οἱ] δ[έ] πλεονάκεις δοκ[ί]δες, ὡς δις δύο τέσ[σαρ]α, τ[ρὶς] τέσσαρα δώδεκα. ὡς δὲ ἐν τοῖς τετραγώνοις ὁ ἐκκαίδεκα ἀριθμὸς ἦν ὁ αὐτ[ὸς] τῆς τε περιμέτρου, οὗ πλευρὰ τέσσερα, καὶ τοῦ ἐμβαδοῦ, καὶ μέσος ἐδείκνυτο τῆς τε ὑπερβολῆς καὶ τῆς ἐλλείψεως τῆς πρὸς ἄλληλα τῶν τε πλευρῶν τῶν τε περιμέτρων, οὕτως καὶ ὁ ἐξ κυβισθεὶς ποιε[ῖ] τὸν διακόσια δέκα ἕξ ἰσάζοντα τὸν ἀριθμὸν τοῦ [σ]τερεοῦ τῶι ἀριθμῶι τῆς περιμέτρου. ^[15]

44 οἱ δ[έ] ἐντὸς καὶ ἐπέκεινα ἢ ὑπερβάλλουσι ἢ ἐλλείπουσι. καὶ ἐπὶ τῶν στε[ρ]εῶν τοίνυν ὅσαι [μὲν] γραμμαὶ κυβικὸ[ν] ἀριθμὸν εἰς κυβ[ι-]κὸν σχῆμα ἀνάγ[ου-]σι, τοὺς μὲν το[ύτων] κύβους μήκη ὠ[νό-]μαζον, ἐπεὶ καὶ κατὰ μήκη εἰσὶν σύμμετροι, ἢ ἄλλο τι ἀνὰ λόγον· ὅσαι δὲ μὴ κυβικὸν ἀριθμὸν ἀνάγουσιν εἰς σχῆμα κυβι-κὸν δυνάμεις ὠνόμαζον ἢ ἄλλο τι ἀνὰ λόγον διὰ τὸ ἄσυμμέτρους μὲν εἶναι τοῖς μήκεσι, τοῖς δὲ ἀπ' αὐτῶν γενομένοις < συμμέτρους. & t ; Ἄριστά γ' ἀνθρώπων & t ; ὦ παιδε ς . Διὰ τοῦ προστεθεικέναι τὸ ἄριστά γ' ἀνθρώπων δηλοῖ, ὅτι σφόδρα ἀρέσκειται, ἔθηκεν δὲ αὐτὰ καὶ ἐπήνεσεν διδάσκων, πῶς ζητητέον. ^[45]

44 (50) πρῶτον μὲν οὖν ἀπὸ τῶν ἀσαφεστέρων ἐπὶ τὰ σαφέστερα δεῖ μεταβαίνειν ὡς ἀπὸ τῶν μεγεθῶν μετέβησαν ἐπὶ τοὺς ἀριθμούς· δε[ύτ]ερον δ' ἐπὶ τὰ κα[θ]ολικώτερα· ἐπισ[τ]ημονικώτερο[ν] γὰρ τῶν καθ' ἕκασ[τ]ον τὸ πᾶσι τοῖς ὁμο[ί]οις ἐφ[αρ]μόζον, ὡς [ὑ]πὸ ἐνὸς μὲν ὅρου περιέχεται τὰ τετ[ρ]άγωνα τὰ μήκη[η], ὑπὸ δὲ ἐνὸς τὰ τετ[ρ]άγωνα αἱ δυνάμει[ς]· τρίτον δὲ εὐ- < [χ]ρη[σ]τότ[ε]ρον γίνεται τ[ὸ] ληφ[θ]έν, ἐὰν κα[ὶ] ἄλλοις ὁμοειδέσι ἢ ἀ[γ]ωγῇ ἐφαρμόζη, [καθά]περ καὶ ἐνθάδε τ[ῇ] αὐτῇ[ι] ἐχρήσαν[τ]ο ἐφ[ό]δωι τῇ τῶν [ἀ]ριθμῶν ἐπὶ τῶν [ἐ]πιπέδ[ω]ν μεγεθῶν [κ]α[ὶ] τῶν σ[τε]ρεῶν. ^[20]

45 < [ὡς οὖν ἔθο]ς ἦν τοῖς παλα[ιοῖς] δι[δ]άσκειν, καὶ ε[ἴ]π[ω]ς οἱ νεώτεροι [τὸ α]ὐτὸ τοῦτο, οὕτως μ[ε]τάβαινε ἐπὶ τὸ καθολικώτερον θεώρημα διατεῖνον ἐπὶ πάντα τὰ ὅμοια· εἴση γὰρ εὐ[χ]ρηστον [ὄν. ἐρρέτ]ωσαν οὖν οἱ ὑπὸ ἀγνοίας παλαι[ᾶς ἀγ]ωγῆς ἀπειροκα[λίαν] ἢ φιλοτιμίαν [ἢ ἄ]λλο τι τοιοῦτο προσ[άπ]τοντ[ες] τῶι Πλά[τ]ωνι. [Κ]αὶ μὴ ν , ὦ & t ; Σ ὠ]κρατε ς , ὅ γε ἐρω[& t ; τᾶ ς] περὶ ἐπιστήμης [& t ; οὐκ ἄ ν] δυνάμην ἀ[& t ; π ο]κρ [ί]νασθαι ὥσπερ [& t ; περὶ τ ο] μῆκους τε [& t ; κ [α ἰ] τῆς δυνάμεω ς . < Ὡς ἐνὶ μὲν εἶδει περ[ι]λαβόντες τὰ ὅμοια τετράγωνα μήκη ἐκαλέσαμεν ἄλλω δὲ δυνάμεις, < οὕτως οὐ δύναμαι περὶ ἐπιστήμης < χωρίσας αὐτὴν τῶν ἄλλων ἀποκρίν[α-] < σθαι περὶ αὐτῆς. ^[45]

46

Ἄλλὰ τὴν ἐπιστήμην, ὥσπερ νυνδὴ ἐγὼ ἔλεγο, σμεικρόν τι οἶε εἶναι ἐξευρεῖν καὶ οὐ τῶν πάντῃ ἄκρῳ; Ἐν τοῖς πρόσθεν, ἥνικα προῦκαλεῖτο αὐτοὺς εἰς <κοινολογίαν, ἔφασκεν, ὅτι καὶ αὐτὸς πειρᾶται μανθάνειν καὶ πρὸς μὲν ἄλλα πρῶως ἔχει, ἐν δὲ μεικρὸν ἀπορεῖ περὶ ἐπιστήμης ὅτι πότ' ἐστίν. τοῦ[τ]ο τοίνυν ἐπανορθ[οῦ-]ται, ὅτι οὐκ ἔστιν μεικρὸν εὐρεῖν, ἀλλὰ τῶν ἄκρῳ[ν. ὅ-] τι δὲ οὐκ ἔστιν τ[ὸ τυ-]χόν, δῆλον ἐκ τοῦ δεῖν διαλαβεῖν περὶ τε οὐσίας αὐτῆς, καὶ εἰ διαφέρει τέχνης καὶ εἰ ἐγγείνεται καὶ τοῖς μὴ σπουδαίοις καὶ περὶ τῆς ὑποβεβλημένης αὐτῇ ὕλης τί ἐστίν. & t ; Πειρῶ μειμούμε& t ; νος τὴν π[ε]ρὶ τῶν & t ; δυνάμεων ἀπόκρι& t ; σι ν, ὥσπερ ταύτας & t ; πολλὰς οὐσας ἐνὶ εἴ& t ; δει περιέλαβε ς, οὐ& t ; τως καὶ τὰς πολλὰς & t ; ἐπιστήμας ἐνὶ λό& t ; & t ; γωι προσειπεῖ ν. Αἱ γὰρ φυσικαὶ ἔννοιαι δέονται διαρθρώσεως, πρὸ δὲ τούτου ἐπιβάλλουσι μὲν < τοῖς πράγμασι τῷ ἔχειν αὐτῶν ἵχνη, οὐ μὴν τρανῶς. διὰ τοῦτ[ο] οὕτε ὁ Θ[εα]ίτητος ἱκανῶ[ς] εἰ[ῖ]χεν λέγειν περ[ρ]ὶ ἐπ[ι]στήμ[ης οὐ]τε ἄλλου οὐ< τω[ς ἀ]κοῦσαι [ῥ]αίδιον ἦ[ν], ὡς διε[κ]ελεύετο [Σω]κράτης. [5]

47 Οὐ & t ; μὲν δὴ [α]ὖ οὐδὲ ἀπαλ& t ; λαγῆναι τοῦ μέλει ν. & t ; Ὡ[δ]ί]νεις γὰ ρ, ὦ φί& t ; λε[θ]ε[αί]τητε δ[ι]ὰ τὸ & t ; μὴ [κ]ενό ς, ἀλλ' ἐγκύ[& t ;]μων ε[ῖ]να ι. Καίτοι μὴ ἐπι[τυ]γχ[άν]ων ὁ Θ[εαί]τητος ο[ὐ]κ ἀφί[σ]τατ[αι τοῦ] σκοπεῖν περὶ [τῆς] ἐπ[ισ]τή<[μ]ης, [τί] π[ό]τ' ἐ[στ]ίν. [ῥ]ὴν γὰρ πλήρης ὡς <[ἀ]ν ε[ὐ]φυῆς τῶν κοι[ν]ῶν ἐννοιῶν καὶ [ἐ]κεί[ν]ει κ[αί] τὰς σφό[δρα] ἐπικεκαλυμμέ[< ν]ας. Ἄρα κ[α]ὶ ὅτι ἐπ[ι] & t ; τ[η]δ[ε] ὑ[π]ὸ τὴν αὐτὴν [& t ; τ ἐ]χ[ν] ἦν ἀκήκοα ς; < Ἄρ' οὖν ἦσθου, ὅτι καὶ < αὐτὸς τὴν αὐτὴν τέ< χνην ἔχω τῇ[ι] μη[τρί], ὅτι μα[ιεύ]ομαι. < [ἐξ] ἐκεί[ν]ης ἔλεγεν ἐα[υτὸ]ν μαιευ[τι]κόν, [ὅτι ἡ] διδασκα[λ]ία αὐ[τοῦ] τοιαύτη ἦν· [εἰδ]ῶς μ[ὲ]ν γὰρ ἀπε[τίθ]ετο [κ]αὶ εἶχεν [..]ματα, ἐν δὲ τῷ [διδά]σκειν αὐτοὺς [παρ]εσκεύαζεν < [τοὺς] μανθάνοντας [λέγει]ν περὶ τῶν π[ραγ]μάτων ἀνα< πτύ[σ]ων αὐτῶν τὰς φυσ[ι]κὰς ἐννοίας καὶ διαρ[θρ]ῶν καὶ τοῦτο ἀκόλου[θ]ον τῷ δόγμα[τι] τῷ τὰς λεγομένας [μ]αθήσεις ἀναμνήσεις εἰ[ῖ]να[ι] κ[αί] πᾶσαν ἀνθρώπου ψυχὴν τεθεᾶσθαι τὰ ὄντα καὶ δεῖν αὐτῇ οὐκ ἐνθέσεως μαθημάτων, ἀλλὰ ἀνα< μνήσεως. [5]

48 περὶ δὲ τούτου τοῦ δόγματος ῥηθήσεται ἐν τοῖς εἰς τὰ Περὶ ψυχῆς ὑπο< μνήμασι. & t ; Μὴ μέντοι μου κατεῖ& t ; πης πρὸς τοὺς ἄλλ[ο]υ ς. τοῦτο δὲ ἵνα μὴ ο[ἱ] μὲν καταφρονήσωσι ὡς οὐδενὸς ἀξίου, οἱ δ[ὲ] πάνυ θαυμάσωσιν καὶ μὴ προσίωσι δ[ε-]διότες ἐλέγχεσθαι. & t ; Οἱ δὲ ἄτε οὐκ εἰδότες & t ; τοῦτο μὲν οὐ λέγουσ[ι] & t ; περὶ μο υ, ὅτι δὲ ἀτ[ο] & t ; πῶτατός εἰμι καὶ ποιῶ & t ; τοὺς ἀνθρώπους ἀπορεῖ ν. Οἱ δὲ ἀγνο< οὔντες, ὅτι μαιευτι< κός εἰμι, φασὶν με εἶναι ἀτοπώτατον παρασκευάζοντα τοὺς ἄλλους ἀπορεῖν. πάσχουσι δὲ τοῦτο οἱ προσιόντες διὰ τὸ ἀναγκάζεσθαι αὐτοὶ λέγειν περὶ τῶν ιδίων ἐννοιῶν. οὐδεμία αὐ& t ; τῶν ἔτι αὐτῇ κυσικομένη τε καὶ τίκτουσα ἄλλας μαιεύετα ι. Αἱ μαῖαι, μέχρι δύνανται κυσκεσθαι καὶ τίκτειν, οὐ μαιεύονται, ἀλλ' ὅταν παραλλάξωσι τὸν τοιοῦτον χρόνον. & t ; ὅτι ἄλοχος οὐσα τὴν & t ; λοχείαν εἴληχε ν. Κατὰ μὲν τῆς γαμετῆς τὸ ἄλοχος ἀντὶ τοῦ ὁμόλοχος ἢ κο[ι]νωνοῦσα τοῦ λέχους· τὸ γὰρ α ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ ὡς καὶ ἀκόλουθο[ς]. [45]

49 ἐπὶ δὲ τῆς Ἀρτέμιδος τὸ [ἄ]λοχος ἀντ[ι] τοῦ ἐστε[ρ]ημένη λόχο[υ] τὸ γὰρ α ἐνθάδε στερη[τ]ικὸν ὥσπερ < καὶ ἐ[πὶ] τῆς ἀγάμου. & t ; Στε[ρ]ίφ[α]ις μὲν οὖν ἄρα & t ; οὐκ [ἐ]δ[ω]κε μαιε[ύ]εσ& t ; [θ]α[ι], ὅτι ἡ ἀνθρωπ[ί]νη [& t ; φύς ι] < σθε ν] εστέρα ἢ [& t ; λ α]βε[ῖ]ν [τέχ ν] ἦν ὦν [& t ; ἂν ἦ ἄπειρ ο] ς. [Στερίφ]αις καὶ στεί[ραις οὐκ ἔδ]ωκε μαιεύ[εσθαι διὰ τὸ] μὴ κεκυ[ηκέναι] μὴδὲ τεκεῖν· [ὁ γὰρ ἀνθ]ρωπος οὐ δύ< [ναται ..] υ[]σθαι ἐν < [.....] νην, ἐν οἷς [.....] προῆ[κ]ται ι[.....] ια τέ< χνης. & t ; [οὐ κ]οῦ [ν κ]αὶ τόδε εἰ& t ; & t ; κός τε κα[ὶ] [ἀναγκαῖον & t ; τὰς κυοῦ [σ α] καὶ μὴ & t ; γ[ι] γνῶσκ[ε]σθαι μᾶλ& t ; & t ; λ[ον ὑ] πρὸ τῶν μαιῶ ν; Εἰσὶ τινες] αἱ μὴ κυοῦσι, [ἀλλ' ἐοί]κασιν ταῖς ἐγκύμοσι, ὡς ὅσαι ὑποβ[άλλε]σθαι βουλόμεν[αι ἐσθ]ίουσι καὶ πεί[νουσι] τὰ δι[οι]δοῦντα [τὰς γ]αστέρας. τὰς οὖν [κυοῦς]ας καὶ μὴ δια[γιγνώσ]κουσι αἱ μαῖαι. & t ; [Καὶ μ ἦ]ν καὶ διδοῦσαί & t ; [γε φαρμ ά]κια αἱ μαῖαι & t ;

[καὶ ἐπαί]δουσαι γεί&l t ; &l t ; ν [ο]ντ [α]ι ἐγείρειν τε &l t ; τὰς ὠδεῖνας καὶ μαλ&l t ;
θακωτέρα ς , ἐὰν βού&l t ; λωντα ι , ποιεῖ ν . Ὅταν μὲν ἐπισπεύδωσι τὰς ὠδεῖνας , < ἐγείρουσι
διδούσαι φαρμάκια τὰ συνταχύνοντα , [ὅ]τ[α]ν δὲ παρηγορῶσι τοὺς [πό-] νους , παύουσι τὰς ὠ-
δεῖνας πρότερ[ον]. ^[45]

50] &l t ; Καὶ ἐὰν νέον ὄν [δό] &l t ; ξηὶ ἀμβλίσκειν [ἀμ] &l t ; βλίσκουσι ν ; Τὸ νέον ἀντὶ τοῦ [μὴ]
τέλειον . τὸ τοιοῦτ[ο] οὖν ἐὰν δοκῇ ἐκ[τι-] τρώσκειν , παρα[σκευ-] ἄζουσι τοῦτο . &l t ; Ὅτι καὶ
προμνήστρι&l t ; αἱ εἰσιν δεινόταται &l t ; ὡς πάσσοφοι οὔσ [α]ι &l t ; περὶ τοῦ γνῶνα ι , ποί&l
t ; αν χρῆ ποίω ἀνδρ [ι] &l t ; συνοῦσαν ὡς ἀρίσ [του ς] &l t ; παῖδας τίκτει ν . Ὡς προσῆκον
[τ]αῖς[ς] μαίαις ἔργον τὸ πρ[ο-] μνᾶσθαι κατ' ἀλλήλους καὶ συναρμόζ[ειν] φησὶν ὅτι δεινότατ[αῖ]
εἰσιν συνορᾶν , π[ο-] ταπὴν δεῖ ποταπῶ συνοικοῦσαν ἀρί< στους παῖδας τίκτει[ν.] παραδηλοῖ ὅτι
οἱ γάμοι παιδοποιίας χ[ά-] ριν οἱ κατὰ φύσιν , καὶ τούτων δὲ κρείττους οἱ χάριν τοῦ ἀρίστου
<σ> γεννᾶν . Εἰς γυναῖκα &l t ; δέ , ὦ φίλ ε , ἄλλην μὲν &l t ; οἶε τοῦ τοιοῦτο υ , ἄλ&l t ; λην
δὲ συγκομιδῆς ; Τῆς αὐτῆς ἀπέφηνεν τέχνης , τῆς γεωργικῆς , τὸ εἰδέναι τοὺς καρποὺς
συλλέγειν καὶ ἐπίστασθαι , ποῖα γῆι ἀρμόζει < ποῖα σπέρματα . κατὰ ταῦτα τοίνυν ἡ αὐτὴ ἔσται
τέχνη ἡ σκεψομένη περὶ τῶν εἰς γυναῖκα σπερμάτων ποῖ' ἀρμόττει καὶ περὶ τῆς [τ]ούτων
μαιεύσεως . ^[45]

51 αὕτη γὰρ ἀναλογεῖ[ι] τῇ συ[κ]ομιδῇ , οὐκ ἔστιν δὲ ὁμοιον· ο[ὗ] γὰρ ψει[λ]ῶς ὕλης λόγος[ν]
ἐπέ[χ]ει ἡ γ[υ]νὴ [ο]ὐδὲ ὁ ἀνὴρ τοῦ σπέρ[ρ]ματος , ἀλλὰ ἕκασ[τ]ος αὐτῶν ἔμψυχ[ός ἐ]στιν , ὥ[σ-]
τ[ε φι]λο[λό]γου ἐστὶν τὸ [ἀρμ]όζ[ειν] τοὺς κ[αλλ]ί[σ]τους , οὐ τῆς μ[αί]ας]μηα ρ[ι]]ας
ἔλεγε[ι]]νμας τ[ι]] α[ι]] < ψ[ι] Ο ὅ γὰρ πρ [ὅς] — &l t ; ε [σ]τιν γυναιξὶν ἐνίο] [&l
t ;]τ [ε μὲν εἶδωλα τί] &l t ; κ [τει ν , ἔστιν δ' ὅτ ε] &l t ; ἀλη [θ ι]νὰ [, τοῦτ ο] δὲ &l t ; μὴ
[ρ]άιδι [ο] ν [ε]ῖναι &l t ; &l t ; δ [ια γ]νῶνα ι .] εἰ γὰρ &l t ; &l t ; προσῆ ν , μ [έ]γιστόν &l t ; τε
κ [α]ι κάλλ [ι σ]τον ἔρ&l t ; γον [ᾶ]ν ἦν ταῖς μαί&l t ; αἰς [τὸ κρίν ε]ιν τὰ&l t ; ληθ [ἐς τε κα
ι] μ ῆ . Αἱ γυναῖκ[ε]ς ὅτε μὲν εἶδω[λα τί]κτουσιν , ὅτα[ν τέρα]τα τίκτωσι [ἡ ὑπ]νέμ[ι]α , ὅτε δ[ὲ
ἀλη]θῆ , ὅ[τα]ν κατὰ [φύσι]ν . οὐ τοῦτο οὖν φη[σίν.] ὅ[τι] οὐ πρόσεστιν ταῖς γυναιξὶ τὸ πο[τ]ὲ
μ[έν] εἶδωλα < αὐ[τὰς] τ[ί]κτειν , ποτὲ δὲ ἀληθινά· ψευδὸς γὰρ τοῦτο . ἀλλὰ ἂν ὑπερβιβάσῃς ,
ἔσται σαφές· οὐ γὰρ πρόσεστιν ταῖς γυναιξὶ τὸ μὴ ράιδιον εἶναι διαγνῶναι ὅτε μὲν εἶδωλα
τίκτε ι , ἔστιν &l t ; δ' ὅτε ἀληθινά . εἰ γὰρ προσῆν ' . ^[45]

52 τί δέ , εἰ προσῆν τὸ μὴ ράιδιον εἶναι διαγινώσκειν , πότε μὲν εἶδωλα τίκτουσιν , πότε δὲ
ἀληθινά ; κάλλιστον ἂν ἦν αὐτῶν ἔργον , εἰ διέκρινον τὸ ἀληθὲς καὶ μὴ . νῦν δ' οὐ< κ ἔστι
δύσκολος ἡ τῶν τοιοῦτων διάγνωσις . &l t ; Μέγιστον δὲ τοῦ τ' ἔνι &l t ; τῇ ἡμετέραι τέχνῃ &l
t ; βασανίζειν δυνα&l t ; &l t ; τὸν εἶναι παντὶ τρό&l t ; πω ι , πότερον εἶδω&l t ; λον καὶ ψευδὸς
ἀπο&l t ; τίκτει τοῦ νέου ἢ διά&l t ; νοια ἢ γόνιμόν τε &l t ; καὶ ἀληθές ς . Ἐδήλωσεν ὅτι οὐ
τοῦτο ἔλεγεν ἄνω , ὅτι < οὐ πρόσεστιν ταῖς γυναιξὶν τὸ ὅτε μὲν εἶδωλα τίκτειν , ὅτε δὲ ἀληθινά ,
ἀλλὰ ὅτι οὕτως ἀκουστέον , < ὡς ἐξηγησάμεθα . κατὰ τοῦτο οὖν πρεσβεύει τὴν ἑαυτοῦ
μαιευτικὴν μᾶλλον τῆς τῶν γυναικῶν , ὅτι παρ' ἐκείναις μὲν οὐκ ἔστιν δύσκολον διαγνῶναι τὸ
τεχθέν , <εἰ> εἶδωλόν ἐστιν ἢ ἀ< ληθές· τὰς δὲ τῶν νέων διανοίας οὐ ράιδιον διαγνῶναι
πότερα ψευδεῖς ἔχουσι δόξας ἢ ἀληθε[ί]ς . ἐπιζητήσῃς < εν ἄν τις , εἰ δύναται εἶ[δ]ωλον εἶναι ἢ
ψευδὸς , ὃ ἐννοεῖ ὅστισοῦν , καθ' οὗς γε αι μαθήσεις ἀνα< μνήσεις εἰσίν . ^[45]

53 ἀλλ' εἰ μὲν ἐλέγετο , [ὅτ]ι ὁ< μοίως ἢ πίστ[αν]το [αἰ] ψυχαὶ καὶ πάλ[α]ι καὶ ἐνσωμ[α]τωθεῖσαι ,
καν ημ[ι]] ἢ ἀπορία κ[ι]] τος λό[γος] εἰ[ς] τ[ὸ] περὶ τῶν μ[αθῆ]σε[ων] εἰ-
ρήσε[ται] ..]με[ι]] τ[ι] .]ν [.....] α [.]νη[ι]]ε [.....]ε [.]ον [.....]εἰ [..]ε[ι]]
[.]ωστ[ι]] [..]σκ[ι]] [..]η[ι]] [.]ραιμ[ι]] [..]βραδ[έ]ων τ[ι]] [.]οντα
[..]ς σώματα καὶ αἱ μὲν εἰς [τοι]άδε , αἱ δὲ εἰς τοιάδε , κ[α]ι αἱ μὲν ἐν [τοι]ούτοι[ς] ἔ< θεσι , αἱ δ[ὲ
ἐν τοιο]ύ< τοις , πάλιν δὲ αἱ μὲν θᾶττον , αἱ δὲ βρά< δειον ἀν[αμ]ιμνήσκοντα[ι] . ἔνια[ι] δὲ καὶ

παντ[ελῶς ἐ]πιτεθολωμ[έν]αι οὐδ' [ἐπί-] σ[τ]αντ[αι οὐδ'] ἔν[, ἀλλὰ] κεῖντ[αι εἰκ]ῆ· διὸ
 ψευδο[λογ]οῦσ[ι]ν. &l t ; Ἄγονό [ς] ε [ἰμι σ]οφία ς . Οὐχ ἀπλῶ[ς· φή]σει < γοῦν προε[λ]θών, <
 ὅτι ἐστὶν μὲν σοφός, οὐ πάνυ δέ, ἀλλ' [σ] ` συ ᾿γονος εἰμι τῆς ἐν ἄλλωι σοφίας· οὐ γὰρ < αὐτὸς
 διδάσκει, ἀλλὰ τὰς τῶν νέων ἐννοίας διαρθροῖ, ὡς καὶ αἱ μαῖαι τὰ < τῶν ἄλλων μαιεύονται.

[45]

54 καὶ ὥσπερ ἐκεῖναι πάλαι τίκτουσαι, ὅταν μαιεύωνται, οὐκέτι τίκτουσιν, οὕτως καὶ ὁ Σωκράτης
 καθ' αὐτὸν μὲν καὶ ἐκύει καὶ ἔτικτεν, μαιευόμενος δὲ τὰς δόξας < τῶν νέων ὡς πρὸς ἐκείνους
 ἄγονος < ἦν. &l t ; Καὶ ὅπερ ἤδη πολλοί &l t ; μοι ὠνεΐδισα ν , ὡς &l t ; τοὺς μὲν ἄλλους ἐ&l t ;
 ρωτ ῶ , αὐτὸς δὲ οὐ&l t ; δὲν ἀποφαίνομαι &l t ; περὶ οὐδενὸς διὰ &l t ; τὸ μὴδὲν ἔχειν σο&l t ;
 [φ ό] ν , ἀληθὲς ὄνει&l t ; &l t ; δίζουσι ν . Ὅταν ἐρωτῶ τινας, οὐδὲν ἀποφαίνομαι, ἀλλ' αὐτῶν
 ἐκείνων ἀκούω· γαίνεται δὲ τοῦτο, διότι οὐδὲν ἔχω σο< φὸν ὡς πρὸς τοιαύτην διδασκαλίαν. ἢ
 εἰ ἀπλῶς ἀκου< στέον τὸ μὴδὲν ἔχειν σοφόν ν , οὐκ ἔσται ταύτην τὴν σοφίαν σοφός, ἦν
 ἀνατίθῃσιν θεῶ, ἢ ἦν οἱ ἄλλοι τοῖς σοφισταῖς. ἐκ τοιούτων λέξεων τινες οἶονται Ἀκαδημαϊκὸν
 τὸν Πλά< τωνα ὡς οὐδὲν δογματίζοντα. δείξει μὲν οὖν ὁ λόγος καὶ τοὺς ἄλλους Ἀκαδημαϊκοὺς
 ὑπεξηρημένων πάνυ ὀλί< γω[ν καὶ] δογματίζοντας καὶ μίαν οὖσαν Ἀκαδήμειαν κατὰ τὸ
 κά[κ]εῖνους τὰ κυριώτατα τῶν δογμάτων ταῦτά ἔ< χε[ι]ν τῶι Πλάτων[ι]. [5]

55] ἤδη μ[έ]ντοι τὸν Πλάτωνα ἔχειν δόγματα καὶ ἀπ[ο-] φαίνεσθαι πεπ[ο]ιθότως πάρ[εστι] ἐξ
 α[ὐ]τοῦ λα[μβάν]ει[ν.] &l t ; Τὸ δὲ α [ἴ]τι [ον τοῦτο υ] &l t ; τόδ [ε· μ]αιε [ὑεσθαί μ ε] &l t ; ὁ
 θε [ὅς ᾱ]να [γκάζει,] &l t ; γεν [ν ᾱ]ν δ [ἐ ἀπεκώ] &l t ; λυ [σε ν .] Ἐδή[λωσ]εν [διὰ τί ἐνί-]
 στέ φησι τοῦ [γεννᾶν] [ἀποκωλυ]όμ[ενον τὸν] [φιλόσο]φο[ν, ἐπει-] δ[ᾱ]ν τ[οῖ]ς νέο[ις]
 διαλέγητα[ι]· τότ[ε γ]ὰρ τὰ[ς] ἐκείνων δόξ[ας] ἀπ[ο-] κρείνει. αἴτιος [δ]ὲ τούτου ὁ θεὸς
 πα[ρας]κευάσας μὴ μαν[θάν]ε[ιν] τὰς ψυχάς, ἀ[λλὰ ἀνα-] μιμνήσκεσθ[αι. εἰ] γὰρ ἐγέννα ἐν
 [αὐτῷ,] οὐκέτι ἂν τό[τε ἦν] < ἀνάμνησι[ς, &l t ; Εἰμὶ δὴ οὖν α [ὑτὸς μὲ ν] &l t ; οὐ πάν [υ] τι
 [σ]οφός ς . Νῦν περὶ ἐαυ[τοῦ λέ-] γει, εἰ καθ' ἑα[υτοῦ ..] τα[..]ι το κα[.....] τῷ[ι]
 μαιεύε[σθαι ..] διὰ τ[ο]ῦτο ε[.....] τος ἐνθάδε [.....] οὐ κατηγορεῖ ἑα[υτ]οῦ τὸ μὴ εἶναι
 ἑαυτ[ὸ]ν σοφόν, ἀλλὰ τὸ μὴ πάνυ τι σοφόν. Ο [ὑ]δέ τί μοί ἐστιν εὔρημα τοιοῦτο γεγονὸς &l t ;
 τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἔκ[γ]ονον . [45]

56 Εὔρημα καὶ ἔγγονον οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ ὅ< ταν ἄλλους μαιεύη[τ]αι. καὶ ὅτι εἰς τοῦτο ἀνοιστέον,
 δηλοῖ < τὰ ἐπιφερόμενα, ὅτι οἱ αὐτῶι συγγει< νόμενοι παρ' αὐτοῦ οὐδὲν ἔμαθον. [&l t ; Ἀ]λ λ '
 αὐτοὶ πα ρ ' αὐτῷ ν , &l t ; &l t ; [π ο]λλὰ καὶ καλὰ εὐρόν[&l t ;]τ [ἐ ς] τε καὶ τεκόντε ς . Καὶ
 πῶς ἔτι ἀναμνήσκ[ο]νται αἱ ψυχαί, εἴ γε ἡ μανθάνουσιν ἢ εὐρίσκουσιν; λέγονται μὲν
 εὐρίσκειν καὶ οἱ ἀπολέσαντές τε καὶ ὕστερον λαβόντες αὐτό. ἤδη μέντοι οὐκ ἀεὶ χρῆται τῶι τῆς
 ἀναμνήσεως ὀνόματι, ἀλλὰ ὅταν προηγουμένως περὶ τούτου σκοπῇ. ἐδήλωσεν δὲ ἐν τῶι
 Μένωνι εἰπών· «Διαφερέτω < δὲ μὴδὲν, εἴτε διδασκτὸν εἴτε ἀναμνηστὸν αὐτὸ λέγομεν.» Τῆς
 μέντοι μαιείας ὁ θεὸς καὶ ἐγὼ αἴτιο ς . Οὐ γὰρ ἱκαναὶ αἱ ἐννοιαὶ ἀποφῆναι σοφόν, ἂν μὴ ἦ ὁ
 προσδιαρθρώσων. Ἐνίοις μὲν τὸ γιγνόμενόν &l t ; μενόν μοι δαιμόνιον&l t ; ον ἀποκωλύει συνεῖ&l t ; ν α
 ι , ἐνίοις δ ' ἐ ᾱ . Τὸ ἐᾱ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐ< ναντιοῦται, ἐπεὶ οὐκέτι ἂν ἦν τὸ Σωκράτους δαιμόνιον
 ἀποτρεπτικὸν αἰεὶ, ἐπιτρέπον ποτὲ συνεῖναι. < Ταύτην τε τὴν ὠδεῖνα ἐγείρειν τε καὶ ἀ&l t ;
 ποπαύειν ἢ ἐμὴ τέχνη δύνατα ι . [45]

57 < Τὴν ἐκ τῆς ἀπορίας < ὠδε[ῖ]να [ἢ ἐμ]ῇ τέ< < χνη ἐγείρε[ι] μέν, < < ὅταν μὴ ἀπλῶς < <
 πυνθάνητ[αι, παύει] < δέ, ὅταν [βο]ηθῇ παρέχουσα ἀφο[ρ]μὰς καὶ ὁδηγοῦσα τ[ὸν]
 προσδιαλεγόμεν[ον.] &l t ; Ἐνίοις δ ἐ , ᾧ Θεαίτη&l t ; τ ε , οἱ ἂν μοι μὴ δό&l t ; ξωσί πως
 ἐγκύμονες εἶναι . Καὶ μὴν [ἐ]ν τῶι Συ[μ-] πο[σί]ωι φησίν, [δ]τ[ι] 'κυ[οῦ]σι π[άν]τε[ς] ἄ[ν-]θρωποι
 κ[αὶ κα]τὰ [ψυ-] χήν κα[ὶ κατὰ σῶμα]' κα[ὶ] ἄ[κό]λουθο[ν τ]οῦ[το] το [τὸ κῦμα ψυχ]ῆς τ[ὴν]
 ἀνάμνη[σιν] εἶν[αι.] πῶς οὖν [ἐνθά]δ[ε] φησ[ίν, διότι] αὐτ[ῶι] δοκε[ῖ] τινας εἶ[ναι] [ἀ-]κύμονας;

[ἐπὶ τοῦ]του τοίνυν ἀκουστέο[ν] ‘ἐπὶ τοῦδε τοῦ βίου’. οὐδὲ γάρ, εἰ ἐνῆν ποτε, κατὰ πᾶσαν ἐνσωμάτων δύν[αν-]ται ἔχειν αὐτὰ πρόχειρα· ὅθεν οὐδὲ μ[ά-]την προέταξε τοῦ ‘ἐγκύμονες’ τὸ ‘πῶς’, ἀλλὰ ἵνα ἐξακούηται ‘τρόπον τινά’ < εἶνα[ι] ἐγκύμονα[ς] κατὰ τὸ πρόχειρο[ν]. ἐν δὲ τῷ καθόλου λόγῳ εἴ[ν]αι τοιαύ-]τας ἀνάγκη. Ὡν πολλοὺς μὲν δὴ ἐξέδωκα Πρ[ο] [ο] δίκω, πολλοὺς δὲ ἄλλοις σοφοῖς τε καὶ [ι] θεσπεσίοις ἀνδράσι. [Ο] γὰρ φιλόσοφος συνκάθηται μὲν < τ[οῖς] ἀξίοις, τοὺς δὲ μ[ὴ] τοιοῦ[τό]υ[ς] κατὰ τὸ [φιλά]ν[θ]ρωπον ζ[εύξ]ει τοῖς καταλλή[λοις]. ^[5]

- 58 οὐ[τ]ως καὶ < τὸν [Θεάγη] συνέστησεν Π[ρο]δί[κω]. εἰπὼν δὲ το[ύς] σοφιστὰς θεσπεσί[ο]υ[ς] κα[ὶ] σοφοὺς ἐδ[ήλ]ωσεν, ὅτι τῆς το[ιαύτ]ης σοφίας ἄγο[ς] < νό[ς] ἐστίν]. Καὶ οὐκ οἷ[ε]ται & t ; ονται εὖν ο]ίαί τοῦτο [& t ; ποιεῖν , π ό]ρρω ὄντες [& t ; τοῦ ε]ι [δ] [έ] [να ι ,] ὅτι οὐ& t ; [& t ; δ ε]ίς θεὸς δ [ύ]]σινους [& t ; ἀ ν]θρῶπ [οι ς ,] οὐ δ ’ ἐγώ [& t ; δ υ σ]νοίαι οὐδὲν τοι[& t ; οὔτ ο] δρῶ , ἀλλὰ μοι [& t ; ψευδ ό]ς τε συγχωρῇ [& t ; σαι κα ι] ἀληθὲς ἀφα[& t ; νίσα ι] οὐδαμῶς θέ[& t ; μι ς . Οἱ] ἐν ταῖς ζητή[σεσι] ἐ[ύ]θυονόμενοι [ὑπὸ ἐ]μοῦ ἀγνοοῦσι, ὅτι [διὰ τ]ὸ εὐνοεῖν αὐ< [τοῖς] ἀφαιρῶ αὐτῶν ψευδοδοξίαν· οὔτε [δ]ὲ θεὸς οὐδεὶς δύσν[ο]υς ἀνθρώ< ποις οὐδ’ ἐγώ ὑπὸ δυσ[ν]οίας οὐδὲν < το[ι]οῦτο δρῶ, ἀλλὰ ὠφελῶ ἀφαιρῶν αὐτῶ[ν] ψευδοδο< ξίαν· οὐ γὰρ ἐφεῖταί μοι [οὔτ]ε ψεῦδος συγ[χ]ωρ[ῇ]σαι οὔτε ἀληθ[ές] ἀ[φ]ανίσαι. ὁρᾷς, τ[ί] λ[έ]γει περὶ ἑαυτοῦ, ὃν φασὶ εἰρῶ< νεύεσθαι, ὅτι εἰκάζει ἑαυτὸν θεῶι κατὰ τὸ εὐνοεῖν τοῖς ἀν[θ]ρώποις καὶ τὸ τούτου οὐχ ἥττον, ὅτι οὔτε ψεῦδος συγχω[ρ]εῖ οὔτε ἀληθὲς ἀφανίζει. ἐν ᾧ τ[ό]τε τῆς [ἐ]πιστήμης δηλοῦ[τ]αι καὶ τὸ τῆς χρηστο[τ]ητος, κ[α]θ’ ἣν < προνοεῖ τῶν συ[μ]βαλλόντων.

[45]

- 59 πῶς δὲ λέγει, ὅτι οὔτε ψε[ῦ]δο[ς] ἂν συγχωρήσει[εν] καὶ [οὐκ] ἀληθ[ές] οὐ[κ] ἄ[ν] ἀφανίσαιεν, χρώμενος τούτοις ἐν τ[αῖς] ζητήσεσιν; ἔτι δὲ κ[αὶ] ἐ[ν] τῇ Πολιτειᾷ ἔδ[ει]ξε, ὅτι τῷ ψεύδει χρῶνται οἱ ἄρχοντες ἐν φαρμάκῳ εἴ[δ]ει. λέγω τοίνυν, ὅτι [ἐ]ν ταῖς ζητήσεσι πυκνᾶνται καὶ οὐκ ἀποφαίνεται, ὥ[σ-]τε οὔτε ψεῦδος οὔ[τ’] ἀ-]ληθὲς τίθησι· τοῖς < μέντοι ἐμπείροις [τῆς] μεθόδου λεληθότ[ως] δεικνύει τὸ ἑαυτῶ [ἀ-]ρέσκον. τὸ [δ]ὲ ψεύδε-]σθαι ἀπλῶς μὲν ἀ[πο-]δοκιμάζει, ὅλ[ως] δ’ οὐ, ὅτι ἐστὶν πο[τε] ἀναγ-]καῖον. διὰ τ[οῦτ’] οὐκ εἶ-]πεν ἀληθὲς κ[ρύ]ψαι ἢ παρελθεῖν, [ὅτι τὸ] τοιοῦτόν ἐστ[ιν] οὐ[δ]ὲν χρήσιμον, ἀ[λλ’] ἀφανίσαι ι , διὰ τοῦ[τ]ου δηλῶν τὴν οὐ κατὰ καιρὸν οὐδὲ ἐν δέοντι τοῦ ἀληθοῦς ἀπώλει< αν. Δοκεῖ οὖν μοι ὁ ἐ< & t ; πιστάμενός τι αἰσθᾶ& t ; νεσθαι τοῦτο ὁ ἐπίστα& t ; ται κα [ι] ὥστε ν [ῶ] ν φαί& t ; νεται οὐκ ἄλλο τί ἐστίν & t ; ἐπιστήμη ἢ αἴσθη& t ; σι ς . Ὁ ἐπιστάμενός τι αἰσθάνεται τούτου ὁ ἐπίσταται· εἰ[δ]ὲ τὸ αἰσθάνεσθαι ἐπ[ίστα-]σθαι ἦν, γίνε[τ]αι ἢ ἐπιστήμη αἴ[σ]θησι[ς]. αἴσθησιν νῦν [ο]ὔ τὸ αἰσθητήριον [ἀ]κουστέον, ἀλλὰ ἀντίλημψιν ἡντινοῦν. πῶς Θεαίτητος ἄν[ω] ἐπερω[τ]ηθεὶς περὶ ἐπιστήμης, τί ἐστίν, καὶ εἰ[ν] πὼν γεωμ[ετρ]ί[αν] κα[ὶ] ἄλλας κα[τα]ριθμησάμενος, νῦν ἐπ[ὶ] τῇ αἴσθησιν κ[ατα]φεύγε[ι], καὶ ταῦτα γ[ε]ωμ[ετρ]η[ς] ὦν; τῇ[ς] τε σ[υ]ν[έ]σεω[ς] ἐλε[γ]χ[ού]σης [τὰς] αἰσθ[ή]σεις [ἀ]πτόεν . ^[10]

- 60 ...] μεν[.] νασ[.] νο[.....] απ[.....] ν[.....] [..] το[.....] [.....] ω[..] [.....] ναιση[.] [.....] καὶ μ[ὴ] .] [..... ἐπισ]τήμη ἀλ[λὰ] αἴσθησι[ς]. ἔτι δὲ τοῦ [.....] ευμετ[.] [.....] αγαρ[α] [... Πρωτα]γόρειος [.....] ἐνου ἐ[.....] ἐπιστή[μη]]ς αἴσθη[σι]] ακει < [... πε]ρὶ τ[ῆς] ἐκείνου [συγγραμ]ματα ὁ Θε[αίτητος] συμβ[αλ]λὼν [Θεοδώρ]ω[ι] τῷ ἐκείνου φίλ[ωι]· δ[η]λοῖ δὲ [καὶ] ἐπ[ιδά]ν[υ] πυθο[μένο]υ Σωκράτους, [εἰ ἐν]έτυχεν τῷ Π[ερὶ] ἀληθεί[ας] συγ[γραμ]ματι, λέγει ὁ < [Θεαίτ]η[τος], ὅτι ἐντε[τύχηκ]ε[ν] πολλάκις. [τί οὖν θ]αυμαστόν, εἰ [ἐπιστή]μην ἔθετο [ὅπερ αὐ]τῷ τὲ καὶ < [Θεοδώρ]ωι ἦν πα[ραδοθ]έν δ[ιὰ τ]οῦ αἴσθη[σιν] ἐπ[ιστή]μην εἶ[ναι]. Εὐ γ [ε] καὶ γεν[ε] [& t ; ναί ω]ς [ᾧ] πα [τῆ]ρ · χρῆ γὰρ [& t ; οὐ τ]ω [ἀ]ποφαινόμε[& t ; νο ν] λέγει ν . Ἐπεὶ ὁ /Θεαίτητος ἐπερωτηθεὶς περὶ ἐπιστήμης, τί ἐστίν, εἶπεν Καὶ & t ; ὥς γε νυνὶ φαίνεται ι , ἀποδέχεται Σωκράτης, ὅτι οὐκ ὀκνεῖ λέγε[ι]ν, ὃ φαίνεται αὐτῷ καὶ νομίζει εἶ< ναι τὴν ἐπιστήμην. ^[5]

61 οὐ γὰρ ἐκεῖνό φησιν τὸ Πυρρώνειον, ὅτι οὐδὲν καθοριστικῶς ἄν τ[ι]ς δογματίζοι, ἀλλὰ φησιν φαίνεσθαι αὐτῷ. κατὰ γὰρ τὸν ἄνδρα οὔτε ὁ λόγος < κριτήριον οὔτε ἀληθὲς φαντασία οὔτε πιθανή οὔτε καταληπτική οὔτε ἄλλο τι τ[οιοῦτον], ἀλλ' ὅτι νῦν αὐτῷ φαίνε[τ]αι. εἰ δὲ τοιοῦτόν ἐστιν ἢ οὐκ ἔστιν, οὐκ ἀποφαίνεται διὰ τὸ οἶεσθαι ἰσοκρατεῖς εἶναι τοὺς εἰς τὰ ἐναντία λόγους καὶ ἐξομαλίζειν τὰς φαντασίας καὶ μηδεμίαν ἐν αὐταῖς ἀπολείπειν διαφορὰν κατὰ τὸ ἀληθὲς ἢ ψευδός, πιθανὸν ἢ ἀπίθανον, ἐναργὲς ἢ ἀμυδρόν, καταληπτὸν ἢ ἀκατάληπτον, ἀλλὰ πάσας εἶναι ὁμοίας, οὐδὲ τοῦτο δογματί< ζοντος, ὡς ἔπεται τὸ διεξάγειν κατὰ τὴν αἰεὶ προσπίπτουσαν φαντασίαν οὐχ ὡς ἀληθῆ, ἀλλ' ὅτι νῦν αὐτῷ φαίνε< < ται. Κινδυνεύεις &l t ; μέντοι λόγον οὐ φαῦ&l t ; λον εἰρηκέναι περὶ &l t ; ἐπιστήμη ς , ἀλ λ ' ὄν &l t ; ἔλεγεν καὶ Πρωταγό&l t ; ρα ς . [45]

61 (50) τρόπον δέ τινα &l t ; ἄλλον εἰρηκεν τὰ αὐ&l t ; τὰ ταῦτα · φησὶν γὰ ρ] &l t ; που ' πάντων χρη [μά] &l t ; των μ [έ]τρων ἄνθρ [ω] &l t ; πον εἶ [ν] α ι , τῶν μ [έ] ν] &l t ; ὄντων ὡς ἔστ [ι ν ,] &l t ; τῶν δὲ μὴ ὄντων [&l t ;] ὡς οὐκ ἔστι [ν] . [5]

62 ' Κα[ι] α[ὐ-] τὸς ἡπίστα[το], ὅτι δ[ια-] φέρει ἡ Π[ρ]ωταγόρο[υ] δόξα τῆς Θ[ε]αιτή[του] περὶ ἐπ[ι]στ[ή]μ[η]ς. διὰ τοῦτο [εἶπ]ε [Κιν] δυνεῦ [εις λόγον ο ὐ] φαῦλ [ο] ν [εἰρηκέναι,] τρ [ὅπον δ]έ τ [ινα ἄλλο ν] ε [ἴρηκε τ ἄ] αὐ [τὰ τ] αὐτ α . β[.....]ομου [.....]ων [.....]πα [.....]η [.....]εν [Break in Text (point at which text breaks off for an unknown length)] [.....]σ[..] δ[.....]σι[..] ἀληθ[η]]νον δι' οὗ κρ[.....]ησ[ι]ν γὰρ εἶν[αι]]ν γνῶμ[.....]ης δὲ το με[.....]θ[.]σις ἀντὶ τῆ[ς] φρο[ν]ήσεως τασσομ[....] ὁ δὲ «νόμος» ἀ[ντὶ] τῆς] δόξης πάντ[α]] αὐ[..] προ[.....] δ[ι]α τ [.]ρει[.....] λαμβάνεσθ[αι]] νομενον [.....] κρεινοντ[.....] τηθ αεντη[.] ν [.....]ς ἕτερον καὶ ν[...]μενον κα[ι] μ[.....]νον καὶ ὑφεστῶς ὡς] δεξιὸς ἀριστεροῦ δεξ[ι]ός, ὡς τὸ ὅμοιον ὁμοίῳ ὅμοιον, ὡς τ[ὸ] μέγα < πρὸς τὸ μεικρόν. [45]

63 ἄλλως δὲ πάντα πρὸς τί φασι οἱ Πυρρώνειοι, καθ' ὃ οὐδὲν καθ' αὐτό ἐστιν, πάντα δὲ P πρὸς ἄλλα [θ]εωρεῖται. οὔτε γὰρ χρῶμα οὔτε σχῆμα οὔτε φωνὰς οὔτε γευστά, οὐκ ὁσφραντά, οὐχ ἀπτά, οὐκ ἄλλο τι αἰσθητὸν ἔχειν ιδιότητα· οὐκ ἂν γὰρ τὰ αὐτά γε ὄντα διαφόρως ἐκείναι παρὰ τὰ διαστήματα, παρὰ τὰ συνθεωρούμενα αὐτοῖς, ὡς ἀπὸ τῆς < θαλάττης διαφ[ό]ρως τυπούμεθα παρὰ τὰς τοῦ ἀέρος καταστά< σεις. ἀλλὰ οὐδὲ τὰ αἰσθητήρια ἔχειν ἰδίαν ὑπόστασιν· οὐκ ἂν γὰρ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἄλλως ἐκείναιτο τὰ ζῶια, ὡς τῇ μὲν θαλίᾳ ἡδονταί αιγες, τῷ δὲ βορβόρῳ ὕες, ἐκατέρῳ δὲ τούτων προσκόπτουσιν ἄνθρωποι. ἀπὸ δὲ τῶν αἰσθητῶν μεταβαίνουσιν καὶ ἐπὶ τὸν λόγον, ὡς καὶ τούτου πρὸς τι ὄντος· ἄλλους γὰρ ἄλλως < συ[γ]κατατίθεσθαι καὶ τοὺς αὐτοὺς γε < . μετατίθεσθαι καὶ μὴ ἐμμένειν αὐτῷ. Οὐκοῦν οὕτως πως λέγει ὡς οἷα μὲν ἕκαστα ἐμοὶ φαίνετα ι , τοιαῦτα μὲν ἔστιν ἐμο ί , οἷα δὲ σο ί , τοιαῦτα δὲ αὖ σοί · ἄνθρωπος δὲ σύ τε κάγ ῳ ; Ἀκολουθεῖ τῷ πάντα ρεῖν τὸ μηδὲν εἶ< ναι π[ἀγί]ον μ[η]δὲ [τ]ὸ αὐτό· ο[ὔ]τ[ε] γὰρ τὸ κρ[εῖ-] νόν ἐστιν οὔτε τὸ κρινό[μεν]ον, ἀλλ' ὡς ἂν ἄλλω[ς] προσπέσει, τοιαῦτα [νενο]μίσθαι. [5]

64 διὰ τοῦτ[ο] ο[ἷ]α μὲν ἐγὼ ἔπαθον, [τοια]ῦτα δ' ἔ[σ]τιν ἐμοί, οἷα [δ]ὲ σύ, τοια[ῦ-]τα σοί. καὶ ο[ὔ] μόνον γ[ίνεται] κατὰ [τ]αύτ[ην] τὴν ὕ-] πόθ[ε]σιν ὧ[ν] ἂν ἔχη πα-] θῶν [ἢ] ἔ[ξε]ων κριτῆς ὁ] ἄνθρ[ωπ]ο[ς] ἀλλὰ καὶ] μέτρ[ον] ἀπάντων ..] οὖν τ[.....] [.] με κ[.....] [.....] < [..... Ἐπακολου] &l t ; θή [σωμεν οὖν αὐτῷ ι .] &l t ; ἄρ ' [οὐκ ἐνίστε πνέ] &l t ; ον [τος ἀνέμου το ὕ] &l t ; αὐ [τοῦ ὁ μὲν ἡμῶ ν] &l t ; ρειγο ῖ , ὁ δ ' ο ὕ ; κ [αἰ ὁ μὲ ν] &l t ; ἡρέμα , ὁ δὲ σφ [ὄδρ α ;] Διὰ τοῦ εἰρηκέν[αι] Ἑ-] πακολουθήσω [μεν οὗ ν] αὐτῷ δηλοῖ, ὅτ[ι] ἐπακο-] λουθ[εῖ] τῇ τοια[ύ-] τη ὑποθέσει τὸ μ[η] εἶναι ιδιότητ[α] ἀνέ-] μου τινὸς μηδ[ὲ] τὰ] ὅμοια πάσχε[ιν] ὑπὸ] τοῦ αὐτοῦ [π]άντ[α. καὶ] προσέθηκεν το [ὕ αὐ] το ὕ , ἐπεὶ τῶν ἀ[νέ-] μων ο[ἷ] μὲν εἰσ[ι]ν ψυχροί, ο[ἷ] δὲ θε[ρ]μοί, ἵνα μὴ παρὰ τοῦτο δοκῇ συμβαίνειν τὸ τοὺς μὲν ρειγοῦν, τοὺς δὲ μή. ἀλλά, φέρε, πνέοντος βορέου κα[ι] ἐν τῷ αὐτῷ ὄντων τόπωι καὶ κατὰ [τῇ]ν αὐτὴν ὥραν (θήσει γὰρ καὶ ταῦτα ὁ Πρωταγόρας, ἐπεὶ καὶ τὸ [διάστ]ημα καὶ ἡ ὥρα [τοῦ] ἔ[τ]ους, καθ' ἣν πνεῖ, [πο]λὺ

δύναται εἰς τὸ [ἀν]ομοίως διαθεῖναι), [δι]ὰ πάντων γε τῶν[δε] ἀνομοίων ὄν[των ὁ] μὲν ρειγοῖ, ὁ [δὲ οὐ, κ]αὶ τῶν ρειγούντων[ν ὁ] μὲν σφόδρα ῥ[ε]ιτοῖ, ὁ] δὲ ἡρέμα. ^[10]

65 Πότ[ε ρ]ον οὖν τότε &l t ; αὐτ[ὸ] ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ &l t ; &l t ; πνεῦμα ψυχρὸν &l t ; &l t ; ἢ οὐ ψυχρὸν φήσο&l t ; [&l t ;] με[ν ;] ἔστιν τι τὸ ποιῆσαι, ἔστιν τι τὸ πάθ[ε]ν· εἰ δὲ ὑπεναντί[α ὑπὸ τοῦ] αὐτοῦ πάσ[χ]ουσι, [ὁμ]ολογήσου[σιν] μὴ εἶναι ὠρισμένην τὴν τοῦ ποιήσαντος ιδιότητα οὐκ ἂν γὰρ τὸ αὐτὸ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ διάφορα [ε]ἰργάζετο πάθη. ὅθεν οἱ Κυρηναῖκοι μόνα τὰ πάθη φασὶν καταληπτὰ, τὰ δὲ ἔξωθεν ἀκατάληπτα. ὅτι μὲν γὰρ καίομαι, φασίν, καταλαμβάνω, ὅτι δὲ τὸ πῦρ ἐστὶν καυστικόν, ἄδηλον· εἰ γὰρ ἦν τοιοῦτο, πάντα ἂν ἐκαίετο ὑ< π' αὐτοῦ. Ἡ πεισό&l t ; &l t ; μεθα τῷ Πρωταγό&l t ; ρ α , ὅτι τῷ μὲν ρειγοῦν&l t ; τι ψυχρόν , τῷ δὲ μὴ &l t ; ο ὕ ; Ἡ πεισθησόμεθα αὐτῷ, ὅτι ὁ αὐτὸς ἄνεμος ψυχρὸς μὲν ἐστὶν τῷ ρειγοῦντι, οὐ ψυχρὸς < δὲ τῷ μὴ ρειγοῦντι; εἰ γὰρ ἦν ψυχρὸς, [ἐρ]εῖγου ἂν καὶ οὗτος. ^[45]

66 γίνεται οὐ[ν καὶ] ὁ δεξιὸς [ἄλλωι μ]ὲν δεξιός, [ἄλλωι δ]ὲ οὐ. &l t ; Οὐκοῦν κα[ὶ ἰ]φαί ν]ε&l t ; ται ο [ῦ] τως ἐκ[ατέρω ι ;] &l t ; Ναί . Τὸ δὲ γε φ[αίνεται ι] &l t ; αἰσθάνετα[ι ;] ἔστι γάρ ρ .] &l t ; φαντασία[ἄρ]α κ[αὶ αἴ] &l t ; σθησις ταῦ[τ ὀ ν] ἔν τ ε] &l t ; θερμοῖς κα[ὶ π]ᾶ[σι τοῖς] &l t ; τοιούτοις . Ὅ[τ]αν [γὰρ σκο-] πῆς, κατὰ τὸ τρ[ί]τ[ον] σχῆμα ἡρώτ[η]τ[αι αὐ-] / τῷ ὁ λόγος· ὁ[ῖ]α [ἐκά-]στω φαί[νετα]ι, τ[οιαῦ-]τα καὶ ἔσ[τιν] αὐτῷ[καὶ] ὁ[ῖ]α φαίν[ετ]α[ι], τοι[αῦ-]τα καὶ α[ἰ]σθάνετα[ι . ἔ-] ξ ὧν συν[άγεται] ὁ[ῖ]α ἕκαστος αἰ[σθάνεται,] τοιαῦτα κ[αὶ ἔστιν αὐ-] τῷ . ὁ δὲ αἰ[σθόμενος] ἐποίησε[ι] τὸ[ν λόγον,] ὅτι αἴσθη[σις κα]ὶ ἐπ[ι-]στήμη τα[ὑτό]ν ἐστιν. τοῦ δὲ λόγου [τ]ὸ μὲν πρῶτον λῆμμα < Πρωταγόρας τίθησιν, ὅτι οἷα ἐκάστω φαίνεται, τοιαῦτα < καὶ ἔστιν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀνέμου το[ῦ] αὐτοῦ, ὅτι τῷ μὲν ψυχρὸς, τῷ δὲ οὐ ψυχρὸς. τὸ δὲ δευτέρον κατασκευάζει Πλάτων λέγων, ὅτι τὸ φαίνεται αἰσθάνεταί ἐστ[ι]ν· πᾶσαν γὰρ ἀντίλημ- ψιν εἴτε δι' αἰσθητηρίου εἴτε δι' ἄλλου τινὸς ἐκάλουν [αἴ]σθησιν. Οἷα γὰρ α[ἰσθ]άνεταί ἕκαστος , [τοι]αῦτα [τοιαυτα] ἐκά[στω] καὶ κινδυνεύ[ει εἴ]ναί . Πρωταγόρας [μ]ὲν [ουν] εἰρήκει· οἷα αἰ[σθ]άνεται ἕκ[αστος, τοι]αῦτα [καὶ ἔ]σ[τιν] αὐτῷ· ὁ δὲ [Σ]ωκ[ράτης] . ^[45]

67]ε[.....]εἰ[.....]αυ[.....] [.....]εν [Break in Text (point at which text breaks off for an unknown length)] [< Αἴ] [&l t ; σθησις] ἄρα το[ὅ ν] [&l t ; τος ἀεί] ἐστιν κα[ὶ] [&l t ; ἀψευδὲς] ὡς ἐπιστή[&l t ; μη οὐσ α . Λ]έγει ὅτι ἔσ[τιν] αὐτὸ καθ' αὐτὸ οὐδὲν, ἀ[να]σκευ[άζων δὲ Πρ]ωταγό[ραν καὶ προσ]αιτῶν [.....] πάντα [..... προσέθ]ηκεν [.....] ἢ οἰό[μενος] εἰ ἢ [αἴ]σθησις[ε] ἐπ[ι]τυγχά[νε]ι τού[τῳ,] ὃς αὐτὴν [.....] ἐπ[ι]τυγχαν] ἐστιν ἀ< [...]λη[.] γίνεται ἐπ[ιστή]μη. τοῦτο δὲ < [... συμ]π[έ]ρασμα < [..... φι]λ[ο]λόγου [..... ο]ὐδὲ δόξα [&l t ; Ἐγὼ ἐρ ῶ] καὶ μά λ ' οὐ [&l t ; φαῦλον λ]όγον ὡ [ς] ἄ&l t ; [&l t ; ρα ἐν μ ε]ν αὐτὸ κα θ ' αὐ[&l t ; τὸ οὐ δ ε]ν ἐστι ν , οὐ[&l t ; δὲ ἂν τι π ρ]οσεῖποις [&l t ; ὁρθῶς ο ὐ] δ ' ὅποιον[&l t ; οὖν τ ι . Ο]ὐκ εὐκαταφ[ρόνητό]ν φησιν < τὸ[ν λόγον] τὸν περὶ το[ῦ ρεῖ]ν τὰς οὐσίας < κατ[ὰ τὸ] ἔνδ[ο]ξον. < π[ε]ίθοντ[α]ι γὰρ ταύτ[η] καὶ ἅπαντες ποιηταὶ [καὶ σοφοὶ ο]ἱ πλε[ῖ-]στοι. ^[45]

68 οὐδὲν οὖν ἔστιν αὐτὸ καθ' αὐτό, τοῦτ' ἔστιν ὁὐδὲν καθ' αὐτό ἔχει τὴν ὑπόστασιν, τοῦτ' ἔστιν ὁὐδὲν κατὰ ἰδίαν, ἀλλὰ πάντα πρὸς τί. τὴν μὲν οὖν οὐσίαν δηλοῖ εἰπ[ώ]ν· Οὐ δ' ἂν τί προσείποις . τὸ γὰρ τί ἐμφαίνει οὐσίαν· τὸ δὲ ποσὸν διὰ τοῦ εἰρηκέναι· Ἐν μὲν αὐτὸ κα θ ' αὐτό· τὸ δὲ ποῖον διὰ τοῦ Ὅποιον&l t ; οὖν τ ι . Ἀλ λ ' ἐὰν ὡς &l t ; μέγα προσαγορεύ[εις , &l t ; καὶ σμικρὸν φανεῖ&l t ; ται καὶ ἐὰν βαρ ὕ , κοῦ&l t ; &l t ; φο ν . Τὸ μέγα καὶ τὸ σμικρὸν καὶ βαρὺ < καὶ κοῦφον τῶν πρὸς τί ἐστιν· κατὰ γὰρ [τὴν] πρὸς ἕτερον σχέσ[ιν] θεωρεῖται. οὐδὲν οὖν καθ' ἑαυτὸ ἐστὶν μέγα· ἦν γὰρ ἂν αἰεὶ μέγα. νῦν δὲ τὸ αὐτὸ μικρὸν φαίνεται συμ< βληθὲν ἑαυτοῦ μείζονι· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ σμικροῦ καὶ βαρέος καὶ κούφου, ὅτι νῦν μὲν τοῖα, νῦν δὲ τοῖα φαίνεται κατὰ τὰς πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο σχέσεις. &l t ; Ξύνπαντά τε οὕτως &l t ; ὡς μηδενὸς

ὄντος &l t ; μήτε τινὸς μήτε ὁ&l t ; ποιουοῦ ν . Ὡσπερ οὐδὲν ἦν μέγα (εὐρίσκετο γὰρ τὸ αὐτὸ μικρόν), οὕτως καὶ τᾶλλα πάντα ἐπιδέχεται τὰς ἐναντίας κατηγορίας διὰ τὸ μη< δὲν εἶναι ἔν, τοῦτ' ἔστιν μὴ ἔχειν ὠρισμένην ποσότητα [Break in Text (point at which text breaks off for an unknown length)] < σ[. [25]

69 (1-24)

.....] [< ...] νιτ[.....] < συμβῆ . λ[..... τοι-] < οὗτο ἀπετ[.....] < ἀμφοῖν [.....] < καὶ αὐτῶ[.....] < νον πάντα [.....] < ται διο[.....] < αὐτὰ ον[.....] < ρευομε[.....] στιν δ[.....] [.] ορ[.....] οὔ[τ'] ἀ[ὕ]ξ[άνεται οὔτε] μ[ει]οῦται, ἀ[λλὰ ...] [.] αἰως [.....] σθαι γὰρ [.....] τὸν αὐτὸ[ν] κην λαμ[βάνειν, ὁ-] μοίως δὲ κ[αὶ] ὥσεως το[.....] αὐτὸν γίνεσθαι ..] τονα· ἀντακο[λουθεῖ] γὰρ ταῦτα [ἀλ]λ[ήλοις] αὔξησις, [μ]εῖ[ωσις ἐπ'] ἰδίως π[οιῶν, ὥστε] [συ]γχωρηθέντος ἑνὸς [τοῦ]των καὶ τὰ λοιπὰ [δε]δόςθαι καὶ ἀναιρε[θέ]ντος καὶ τὰ λοιπὰ [ἀν]ηρῆσθαι. [5]

70

τὸν δὲ [περ]ὶ τοῦ αὐξομένου [λ]όγον ἐκείνησεν < [μ]ὲν πρῶτος Πυθα[γόρ]ας, ἐκείνησεν < [δὲ] καὶ Πλάτων, ὡς ἐν [τοῖς] εἰς τὸ Συμπόσιον [ὕ]πεμνήσαμεν· ἐπι[χει]ροῦσι δὲ εἰς αὐτὸ [καὶ] οἱ ἐξ Ἀκαδημείας μ[α]ρτυρόμενοι μὲν, ὅτι ἀρέσκονται τῷ εἶναι αὐξήσεις, διὰ δὲ τὸ τοὺς Στωικοὺς κατασκευάζειν τοῦτο οὐ δεόμενον ἀποδείξεω[ς] διδάσκοντες, ὅτι ἐάν τις τὰ ἐναργῆ θέλῃ ἀποδεικνύναι, ἕτερος εἰς τὸ ἐναντίον πιθανωτέρων εὐπορήσει λόγων. &l t ; Καὶ περὶ τούτου πάν&l t ; τες ἐξαίσιοι οἱ σοφοὶ &l t ; πλὴν Παρμενίδου &l t ; συμφέρεσθον Πρωτα&l t ; γόρας τε καὶ Ἡράκλει&l t ; τος καὶ Ἐμπεδοκλῆς . Περὶ τοῦ φέρεσθαι < πάντα πάντες σοφοὶ [σ]υμφωνοῦσιν ὑπεξηρημένου Παρμενίδου· οὗτος γὰρ ἀποβλέψας εἰς τὴν τοῦ εἶδους φύσιν, παρελ< θὼν δὲ τὴν ὕλην < φησὶν· «οἷον ἀκείνητόν τε θέλει τῷ παντὶ ὄνομα εἶναι.» περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων φυσικῶν ραίδιον < λαβεῖν, ὅτι φασὶν φέρεσθαι πάντα, ἀλλὰ καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀπορροὰς ἀπολείπει καὶ φη[σιν, ὅτι ἀνι-] χν[ε]ύου[σι αἱ κύνες] «κέρματ[α θηρείων] μελέων»· [ἀδύνατον δὲ] τοῦτό γ', ὅτ[αν ἦ ἀπο-] θνή[σ]κον[τα ταῦτα. [5]

71

] &l t ; [Καὶ τ ὦ] ν π [οητῶ ν] &l t ; ο [ἰ ἄκρο ι] τῆς [ποιήσε] &l t ; ω [ς ἑ κ] ατέρα [ς , κωμῶ] &l t ; δ [ἰ α] ς μὲν Ἐπί [χαρμος,] &l t ; τραγωδίας δὲ [Ὅμηρο ς .] Ἐπίχαρμος ὁ [ὀμιλή-] σας τοῖς Πυθα[γορείοις] ἄλλα τ[έ]τινα ἐ[πινενόη-] κεν δ[εῖν]ὰ τ[όν τε] [περὶ το]ῦ αὐξο[μένου] [λόγον] ἐφοδ[εύει ...] [....] ερα[.....] /ἄλλως α[.....] ται προσο[.....] πες. εἰ οὖν [.....] π[...]ται[.....] λ[..]γων [.....] οὐσίαι ἄλλ[οτε ἄλλαι] γίνονται [κατὰ συν-] εχῇ ῥύσιν. κα[ὶ ἐκω]μώδησεν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ἀπαιτουμένου συμβολὰς καὶ [ἀρ]νουμένου τοῦ αὐτοῦ εἶναι διὰ τὸ τὰ μὲν προσγεγενῆσθαι, τὰ δὲ ἀπεληλυθέναι, ἐπεὶ δὲ ὁ ἀπαιτῶν ἐτ[ύ]πτησεν αὐτὸν καὶ ἐνεκαλεῖτο, πάλιν κ[ἀ]κείνου [φά-] σκοντο[ς ἔτερο] ο <ν> μέ[ν] εἶ[ν-] ναι τὸν τετυ[πτηκότα, ἕτερο[ν δὲ] τὸν ἐγκαλούμενον. Ὅμηρον δὲ τρ [α] γωδίας εἶπεν ποιητήν, ἐπεὶ τὸ παλα[ῖδ]ον ἡντινοῦν ποιή[σι]ν περιέχουσιν ἡ[ρ]ωικάς πράξεις ὡ[νό]μαζον τρα< γωδ[ίαν]. Τίς οὖν ἂν &l t ; ἔτι πρὸς [γ ε] τοσοῦτο &l t ; στρατόπε [δ ο] ν καὶ στρα[&l t ; τηγὸν Ὅμηρον δύναι] [&l t ; το ἀμφισβητήσας μ ἡ] [&l t ; καταγέλαστος γενέ] [&l t ; σθαι . [45]

72

.....] [Break in Text (point at which text breaks off for an unknown length)] [< Τὸ γὰρ θερμόν τε κα ἰ] [&l t ; πῦ ρ , ὁ δὲ καὶ τᾶλλ α] [&l t ; γεννᾶι καὶ ἐπιτρο] [&l t ; πεύε ι , αὐτὸ γεννᾶτα ι] [&l t ; ἐκ φορᾶς καὶ τρίψε] [&l t ; ως · τούτω δὲ κινή] [&l t ; σει ς . ἢ οὐχ αὔται γε] [&l t ; νέσεις πυρό ς ;] Τοῦτ' ἔστιν· συνέχεται καὶ αὐτὸ γεννᾶται &l t ; ἐκ φορᾶς καὶ τρεῖψεως. [45]

73

τὸ τοῦτω δυικῶς, αὔται δέ, ἢ τε φορὰ καὶ ἡ τρίψις, κεινήσεις, ἢ μὲν φορὰ ὁμολογουμένως, ἀλλὰ καὶ ἡ τρίψις, εἰ καὶ μὴ κίνησις, οὐκ ἄνευ γε κεινήσεως. Γενέσεις δὲ ταύτας εἶπεν πυρό ς . καὶ γὰρ ὕλη τρίψαντος αὐτὴν ἀνέμου πῦρ ἐξέλαμ[ψ]εν, καὶ οἱ λίθοι [και] τριβόμενοι καὶ κρουόμενοι ἀφιάσι πῦρ. καὶ τοῦ Αἰτναίου δὲ πυρὸς καὶ τῶν λεγομένων Ἡφαιστείων ταύτην

οἷ[ε]σθαι δεῖν τὴν αἰτία[ν] [τῆ]ς ἐξάψεως, ὅτι ο[.] [..]ντα αὐ[.....] [..] τῇ τρ[ί]ψει]
 [γ]ενόμενα [...] ἐξαψάντ[ω]ν. ὅτ[α]ν δὲ λέγωσι ὑπὸ τοῦ πυρὸς γεννᾶσθαι τὰ ὄντα <οὐ> [τοῦ]
 καυστικοῦ λέγου[σι], ἀλλὰ ὑπὸ τῆς ἐξ αὐτοῦ θερμότητος. &l t ; Καὶ μὴν τό γε τῶν ζώι&l t ; ων
 γένος ἐκ τῶν αὐ&l t ; [τ]ῶν τούτων φύετα ι . Καὶ τὰ ζῶια ἐκ θερμοῦ κ[αἰ] πυρὸς γεννᾶται· οὐ
 γὰρ τὸ σπέρμ[α] ζωιογονεῖ, ἀλλ' ἡ ἐν [αὐ]τῷ θερμότης· τὰ γοῦν κατεψυγμένα σπέρματα οὐκ
 ἔστιν γόνιμα καὶ τὰ ὑπηνέμια ὧὰ οὐ δύναται τελε[σ]φορηθῆναι. Ἡ δ' ἐν τῇ ψυχῇ ἕξις ο[ὕ]χ
 ὑπὸ μ[α] θήσεως μὲν καὶ μελέτης , κινή [σ]ε [ων ὄν] τω ν , κτᾶται τε μαθήματα καὶ σώζετα
 ι . [Break in Text (point at which text breaks off for an unknown length)] [.]^[4]

74 (1-3) .]ν[.....] δ[.....] [.]αν[.....] ἐν τῷ [Σ]υμ[ποσίω]ι]αι <εἰμη[.....]υς καν[.....]ς
 [.]ς Τὸ μὲ [ν ἄρα ἅ]γα[θὸ ν] κίνη [σις κ]ατά τε [ψ υ]χὴν κ [αἰ κ α]τὰ σῶ[μ α , τ]ὸ δὲ τ
 [οὖν α]ντίο ν ; [Ἡ κί]νησις μὲν οὖν [τὸ σ]ώματος ἀγαθόν, [καὶ] ψ[υ]χῆ[ς], ἡσυχία [δὲ κ]α[κόν,
 δ] πρ[οσ]υπα[κου]σ[τ]έ[ον τ]ῷ τὸ δὲ τ [ὸ] [κ α]κό ν . Γ[ί]νεται γὰρ [οὐ]τως πλήρες
 ἀντ[απο]δοθέν· τὸ δὲ [κακόν] [τῆ]ς ψυχῆς κ[αἰ τοῦ] σώματος ἡσυχία'. Καὶ ἐπὶ τούτοις [τὸν
 κο] [λ ο]φῶνα ἀναγ[κάζ ω] [π ρ]οσβιάζων [τὴ ν] [χρυ σ]ῆν σειρὰν [ὡς] [οὐδὲν ἄ λ]λο
 ἦ τ [ὄν ῆ] λ [ιον Ὅ]μηρος λέ[γε ι .] Κ [ολ ο]φῶνα μὲν [κα-] [τὰ τὴν] παροιμίαν δ[ὲ] πέ[ρας]
 τῶν πρ[αγ]μάτ[ων]· λέγεται γὰρ ἐν τῇ σ[υν]ηθεία[ι] 'τὸν κολοφ[ῶνα] ἐπέθηκεν' ἢ κ[ατ]ὰ τὸ ἐν
 τῷ Παν[ι]ωνί[ω]ι δύο ψήφους [θέσθαι Κολ]οφ[ων]ί[ους]] [.....] [.....]του[ς]
 [....]οι[. χ ρ]υσῆν δὲ [σειρ ἅ]ν φησιν τὴν <[τῶν] ἄστρον προσ[εχῆ] τάξιν, ἥς τὸ [μέ-] [σον
 γῆ]ν [κ]εῖσθαι. Κ [α ἰ] [δηλοῖ ὅ]τι ἕως μὲν ἂν [ἡ περ ι]φορὰ ἦ κεινου[μέν η] καὶ ὁ ἥλιος ,
 πάν[τα ἔστ ι] καὶ σώζετα [ι] [Break in Text (point at which text breaks off for an unknown
 length)] [.]^[32]

75 (1-31)]ην[.....] ἐπι[.....] γ[.....] τω[.....] εν[.....] θιν[.....] [Break in Text
 (point at which text breaks off for an unknown length)] [&l t ; Κατὰ τὰ ὄμματα πρῶ] [&l t ;
 τον ὃ δὴ καλεῖς χρῶ] [&l t ; μα λευκό ν , μὴ εἶνα ι] [&l t ; αὐτὸ ἑτερόν τι ἕξ ω] [&l t ; τῷ [ν
 σῶν ὀμμάτων μη] &l t ; δ ' [ἐν τοῖς ὄμμασι μη] &l t ; δ [ἐ τι ν ' αὐτῷ χώρα ν] &l t ;
 [ἀποτάξῃς · ἥδη γὰ ρ] &l t ; ἂν [εἶη τε ὄν που ἐ ν] τά [ξει καὶ μένοι κα ἰ] [&l t ; οὐκ ἂν ἐν
 γενέσε ι] [&l t ; γίγνοιτ ο .]^[45]

76] [.

Fr 1 ..]θη[.....] [...]τεμτου[.....] [...] τὰ μέρ[η]] [...] καὶ πε[.....] [...]ισθε[.....] [Break in
 Text (point at which text breaks off for an unknown length)] [..]κοτι [.... γ]ίν[ε-]σθαι
 [.....]ακ[.] τὰ καλὰ καὶ ὅσα διήλθομεν· ἦν δὲ ταῦτα τὰ αἰσθητὰ καὶ τὰ αἰσθανόμενα. Μὴ το
 [ί] &l t ; νυ [ν ἀπολί π]ωμεν &l t ; ὅσ [ον ἔλλε ῖ]πον αὐτο [ὕ .] &l t ; λε [ί π]εται [δ ἐ] ἐ
 [ν]υπν [ί] &l t ; ων τ [ε] πέρι καὶ νόσω [ν] &l t ; τῶν τε ἄλλων καὶ μ[α] &l t ; [νί α]ς ὅσα τε
 παρακ[ού] &l t ; [ει ν] ἡ παρορᾶν ἦ τ [ι ἄλ] &l t ; [λο πα ρ]αισθ[ά]νε[σ]θα[ι] &l t ; [λέ
 γ]ετα ι . Ἄ πρότ[ε-] [ρον] ἔλεγεν, [κα]τεσκε[ύ-] [ασεν] τὴν Πρωταγό[ρου] δόξαν· ἃ δὲ νῦν
 [φ]ησιν ἐναντία ἐστὶν [π]ρὸς ἐκεί[ν]ην. πῶς [οὖν] ὥσπερ κατασκευ[ά]ζων εἶπεν· 'Μὴ
 παρέλθωμεν, [ὅ]σον λοιπ[ό]ν'; ὅτι μ[...] κομίζειν ἐ[νστάσ]εις κα[ὶ] λύσιν κα[τασ]κευάζ[ειν]
 [.....]θω[...] [.]^[45]

Fr 1 (50)] [.

Fr 2]σαιαι [..... ο]ὐδεις [.....]δέξη[ται ..] ε[ἰ αἰσ]θήσε[ται ..] παρα[ισ]θή[σ]ε[ται πε]ρὶ
 σημαίνομε[ν]τ[...] Οἷσθα γὰρ [πο υ , ὅτι ἐν πᾶσ ι] τού&l t ; [τοις ὁ μ]ολ [ογ ο]υμέ&l t ;
 [νως ἐλέγχε σ]θαι δο[κε ῖ , δ ν] ἄρτ [ι διη μ]εν [λ ὁ]γο [ν] , ὡς πα [ν]τὸς [μάλλο ν] ἡμῖν
 ψευ[δεις αἰ σ]θήσεις ἐν α [ὕ] [τοῖς γιγν ο]μένας . [.....] ἐνυπνίων [.....]σιωντων
 [.....]ασην ὅσον [..... με]τ' αἰσθήσε[ως γίνε]ται ἡ πρώ[τη]]δόξα ...]εσιμε[.]^[20]

Fr 3] [.

Fr 4 ...]πε[.....] [....] προσφ[.....] [....]αταρτ[.....] [....]ποιο[.....] [....]ιαυτω[.....] [.....]ν καὶ
ἄλλ[ω]ν [.....] αὐτῶν < [.....] πραγμάτων τ[.....]νουνει[.] μον ρ[.....] ὑπόμνη[μ]α.
ἀλλὰ ἀναγκαιότατά τέ [έ]στιν < καὶ ἴσως τα[ύ]τη οὐκ ἄκαιρα. δοκεῖ δέ μοι ενε[...]ς γενόμενα
πρ[ὸς τοῦ]ς πλείους τῶ[ν Πλ]ατωνικῶ[ν, οἵ] φ[α]σιν περὶ κριτη[ρίου] εἰ[ῖ]να[ι τ]ὸν Θεαίτ[ητον]
καὶ [τ]α εἰρημεν[α ὑ-] πομ[ι]μνή[σκε]ι ἡ[μᾶς] του[...] ἐπὶ κεφα[λί-]ων δι[ε]λθεῖν πε[ρὶ]
[.....]νεσμεν[..] [.....]σοφασαν[..] [.. κριτ]ήριον ὥς [..] [.....]οι καὶ ἐ[..] [.....]ν δοκεῖ ξ[..]
[.....]ρε[...] [.....]στ[...] [.....]ε[..] ^[30]